BEAN-0

Kněží v Lanžhotě

Filip Beneš

Schematizmus lanžhotského kléru

ŘKF Lanžhot, 2026

Informace byly čerpány z různých zdrojů; zejména z matrik a webů farností, diecézních katalogů brněnské diecéze, odborné literatury vč. periodik a seminárních prací. Využito bylo rovněž historických map a spisů mapujících konkrétní kněze (např. matriky olomoucké univerzity). Autor se tématu aktivněji věnuje od r. 2023.

Pozn. aut.: Seznam počíná r. 1580, na jeho počátku stojí nekatolický kněz.

Verze 1: 28. dubna 2025

Verze 2: 14. prosince 2025

Verze 3: 2. února 2026

© ŘKF Lanžhot, Filip Beneš, 2025–2026

Jmenný seznam kněží

JAN SCHLEEFISCH 6
ŠTĚPÁN BUČIČ 8
MARTIN KORON 10
JAN FRANTIŠEK KIRCHNER 11
JIŘÍ ALEXANDR HALÁMEK 12
JAN FRANTIŠEK ŠTYVAR 13
JAN JOSEF ZUBÍK 14
JAN VOJTĚCH NĚMECKÝ 15
MICHAEL ŠVAGERKA 16
JAN IGNÁC SEČKÁŘ, prot.ap. 17
ACCURSIUS ADLER, OFMConv. 18
ONDŘEJ ANTONÍN VANÍČEK 19
PAVEL ANTONÍN NEČAS 20
MAXMILIÁN JAN WAGNER 21
FRANTIŠEK JIŘÍ LEOPOLD LANGFORT 22
JAN JOSEF OSVALD 23
MATYÁŠ ANTONÍN KONEČNÝ 24
DOMINIK DRER, OFMConv. 25
JOSEF ANTONÍN KUCHYŇKA 26
JAN MATYÁŠ REMEŠ 27
VÁCLAV JAN KAJMA 28
JOSEF JAN RYZÍ 29
MATYÁŠ FRANTIŠEK ŠMIHLA 30
JOSEF KAREL MIKŠÍK 31
PAVEL FRANTIŠEK KVĚTOŇ 32
JIŘÍ VAVROŠ 33
JOSEF LUNDA 34
PETR PAVEL ŠAŠINA 35
BERNARD BARTOLOMĚJ PODRAZIL 36
JAN JIŘÍ RADUŇSKÝ 37
KAREL JOSEF RADUŇSKÝ 38
JAN FRANTIŠEK HILBERT 39
JIŘÍ SEKORA 40
FRANTIŠEK DOMINIK JOSEF DOBROTSKÝ 41

FRANTIŠEK ONDŘEJ TOBIÁŠ XIMENES 42
JOSEF DOMINIK KLÁTIL 44
JOSEF BENEDIKT BOHUŇOVSKÝ 45
ANTONÍN BÍLEČEK 46
KAREL DAVID ŠEDÝ 47
PAVEL PŘÍHODA 48
VÁCLAV MUSIL 49
JAN HANÁK 50
VÁCLAV NECKÁŘ 51
KAREL KLAUDER 52
CYRIL NEZVAL 53
FRANTIŠEK KUBÍČEK 54
FRANTIŠEK JOSEF PERNICA 55
IGNÁC GRETZMANN 56
JAN RAJSKÝ 57
KAREL VINCENC MAŠÍČEK 58
VÁCLAV ŽĎÁRSKÝ 59
JÁN MIKULEC 60
MATĚJ JEDLIČKA 61
JINDŘICH PÁLKA 62
JAN VÁCLAV MATERNA 63
MICHAEL PETRUŽELA 64
JAN HÖNIGSBERGER 65
ALBERT VODIČKA 66
VILÉM PROCHÁZKA 67
JOSEF SVOBODA 68
DOMINIK GOTTWALD 69
FRANTIŠEK FOJTÍK 70
ALOIS JEDLIČKA 71
IGNÁC GIBALA 72
EDUARD SOBOTKA 73
JOSEF JOSEFOVSKÝ 74
ANTONÍN ŠTOURAČ 75
FRANTIŠEK ŠPIČKA 76
FRANTIŠEK ŠVÁBENÍK 77
KAREL KOČVARA 78
ALOIS JAN ŠTOURAČ 79

JOSEF OTRUBA 80
BEDŘICH MATĚJKA 81
VOJTĚCH KOUDELKA 82
JOSEF TOMÁŠ JANČÍK 83
ANTONÍN VALA 84
ANTONÍN JAROŠ 85
JOSEF MELICHAR 86
JOSEF HLAVÁČ 87
KONRÁD STEFFEL 88
ANTONÍN FIALA 89
JOSEF HÜBNER 90
JAROSLAV KREJČÍŘ 91
ROBERT SÁRA 92
JOSEF KOTULAN 93
OTMAR FRANTIŠEK BLATNÝ 94
FRANTIŠEK KVASNIČKA 95
RNDr. PhMr. METODĚJ SLÁMA 96
FRANTIŠEK STREIT 97
JOSEF VALERIÁN 98
KAREL HANDLÍŘ 101
VLADIMÍR STEJSKAL 102
Mgr. Ing. PAVEL HOLEŠINSKÝ 103
Mgr. FRANTIŠEK JAN PUTNA 104
ThLic. JOSEF CHYBA 105
Mgr. PAVEL RÖMER 106
Mgr. ROBERT PRODĚLAL 107
Mons. ThDr. KAREL JANOUŠEK 108
Mons. ThLic. GEJZA VESELÝ 109

JAN SCHLEEFISCH
1580 – po r. 1597

Kněz Jednoty bratrské

Narození: * **1555, Hodruša-Hámre** (Uhry)
Vysvěcení: ○ **1579** nebo **1580, Trnava** nebo **Nitra** (Uhry)
Funkce: **farář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: *nejasné*
Úmrtí: *neznámé (po r. 1597)*

Jediný protestantský kněz v Lanžhotě, o němž máme aspoň nějaké informace. Byl svěceným knězem Jednoty bratrské (jako např. později i Jan Amos Komenský), vysvětil jej katolický biskup nitranský. Mohl to být ještě Pál Abstemius Bornemisza (zemřel 14.12.1579) nebo nástupce.

Studoval pravděpodobně v katolickém prostředí, vládl dobrou latinou a ve své kněžské službě si zachoval mnoho tradičních katolických obřadů, které u jiných protestantských kněží nebyly obvyklé. Možná byl vysvěcen i jako katolický kněz, ale záhy se chytil reformačního proudu, který představovala právě Jednota bratrská. Rozhodně nebyl typem striktního protestantského reformátora, ale spíš pozoruhodným člověkem, který měl platné kněžské svěcení, ač nesloužil v katolické církvi.

Krátce po vysvěcení si ho povolal kníže Jiří Erasmus z Lichtenštejna jako správce sboru Jednoty bratrské v Lanžhotě. Při vizitaci s ním pak nadřízení museli hovořit latinsky, jelikož neuměl německy. Je také potvrzeno, že vedle kázání, která vedl česky (nebo slovensky), užíval latinu hojně i při bohoslužbách.

Je tedy zmiňován při dosazení r. 1580 a znovu r. 1597 jakožto správce sboru a školy. Patrně se tedy věnoval i pedagogické činnosti, jak to pro protestantské kněze a kazatele bylo typické.

V září 1580 musel ve Valticích, sídle lichtenštejnského rodu, podstoupit teologickou zkoušku před komisí, protože kázal ve sféře vlivu tohoto rodu. Tuto zkoušku úspěšně složil, spolu s dalšími protestantskými kněžími (faráři) na lichtenštejnských panstvích (Rabensburg + Břeclav). Při té příležitosti připojil svůj podpis i tzv. „Deklaraci," která měla urovnat flaciánský spor o dědičný hřích.

Je potvrzeno, že v průběhu 16. století katolická farnost v Lanžhotě, zmiňovaná poprvé r. 1384, zanikla. Pozdně gotický (patrně jednolodní) kostel z doby kolem r. 1550, stojící zhruba v místě dnešního svatostánku, sloužil dost možná právě jako bratrský. Lze se domnívat, že bratrský sbor v Lanžhotě římskokatolickou správu v podstatě nahradil, ač ne dominantně, jelikož náboženská struktura tehdejšího obyvatelstva Lanžhota byla trvale roztříštěná, a zahrnovala třeba také novokřtěnce (Habány) či utrakvisty.

Detaily či osud Schleefischova působení nejsou dále známy. Pokud v Lanžhotě setrval i po r. 1599, kdy Jiřího nástupce Karel z Lichtenštejna z politických důvodů konvertoval ke katolictví, pak buď utekl nebo zahynul v květnu 1605, v době Bočkajova řádění na Moravě.

ŠTĚPÁN BUČIČ
1.11.1612 – 5.3.1658

Narození: * **~1588, Malé Kršteňany** (Uhry)
Vysvěcení: ○ **22.12.1610**
Funkce: **farář**
Odkud: Uhry
Kam: - - -
Úmrtí: † **5.3.1658**, **Lanžhot**

První katolický farář v Lanžhotě v rámci velké obnovy městečka a farnosti, jež následovala po Bočkajových nájezdech. Byl dosazen majitelem panství, knížetem Karlem z Lichtenštejna, aby zde obnovil někdejší činnost římskokatolické církve a předvedl (zpět) ke katolictví jinověrce. Ten mu také namísto jinověrců přispíval na živobytí 40 zlatých ročně.

V Lanžhotě to neměl nový farář jednoduché. Ke katolictví se přihlásila jen menšina obyvatelstva, zbytek se hlásil zejména k jiným církvím, jako byla Jednota bratrská, společenství novokřtěnců (Habánů) a žilo zde také několik utrakvistů a luteránů.

Ještě r. 1616 v Lanžhotě nestál nový kostel a patrně ani fara, takže farář Bučič musel několik let bydlet a úřadovat v provizoriu poskytnutém vstřícnými farníky.

Nový kostel, vysvěcený až ve 20. letech 17. století, byl zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie. Z r. 1672 pochází záznam o vzhledu a výbavě tohoto svatostánku. Jednalo se o jednolodní raně barokní na severovýchod orientovanou stavbu s dvěma zvony ve věži. Stropová klenba se vypínala pouze nad prostorem presbytáře (kněžištěm), zbytek stropů byl z dřevěných trámů. Hudební kůr (kruchta) byl umístěn za presbytářem, v patře nad sakristií. Varhany zde byly instalovány zřejmě až r. 1698. V kostele se nacházely dva oltáře, hlavní byl již zmíněného mariánského patrocinia, postranní pak zasvěcen Tělu a Krvi Páně.

Za 45 let a 123 dní své služby v Lanžhotě Bučič, i s pomocí jezuitů v letech 1626–1628, obrátil zpět ke katolictví mnoho jinověrců. Kostelní a špitální účty vedl od r. 1629, a jeho přímý nástupce, který začal r. 1662 vést farní matriku, není znám. Je také možné, že farnost byla až do r. 1667 neobsazená. Bučič zemřel, jak uvádí Řehoř Wolný, v přibližně 70 letech, dožil se tedy zasloužilého věku.

„Reverendus Dominus Stephanus Buczicz, Pannonius e Kersstenan, à devastatione ecclesiae per rebelles haudones sub Maximiliano, principe à Liechtenstain. Primus hic parochus praefvit annis 45 diebus 123. Cóvertit vicinos haeretici, multa passus à rebellus. Aetatis doppelne annorum sacerdotii 47 dier 80. Obiit 5 Martii 1658 sub collegio principe Hartman. Anima eius Deo vivat. Dicito lector Amen.

EPITAF ŠTĚPÁNA BUČIČE NA SOUČASNÉM KOSTELE

MARTIN KORON
23.5.1667 – 31.5.1674

Narození: * **~1617, Kúty** (Uhry)
Vysvěcení: ○ **26.5.1640**, **Trnava** (Uhry)
Funkce: **farář**
Odkud: *z neznáma*
Kam: *nejasné*
Úmrtí: *neznámé*

Vysvětil ho Mons. Juraj Jakušič, pomocný a později diecézní biskup egerský, na Trojiční sobotu roku 1640. Jeho předchůdce není znám, i proto je počítán za druhého v pořadí. Je také možné, že po Bučičově smrti byla lanžhotská fara 9 let neobsazená. Za jeho působení se měla ztratit matrika vedená od r. 1662, r. 1672 se konala první doložená děkanská vizitace lanžhotské farnosti; přijel děkan strážnický Matěj František Berkota, pod jehož správu lanžhotská farnost spadala (děkanství strážnické vzniklo r. 1665 a Berkota byl prvním strážnickým děkanem).

Vysvětil ho Mons. Juraj Jakušič, pomocný a později diecézní biskup egerský, na Trojiční sobotu roku 1640. Před příchodem do Lanžhota už tedy za sebou měl 27 let kněžské služby. Od r. 1647 působil ve Štefanově, poté v letech 1657–1665 v Hradišti pod Vrátnom.

V květnu 1674 z blíže nespecifikovaných důvodů na úřad faráře v Lanžhotě dobrovolně rezignoval a je možné, že se vrátil zpátky do Uher.

JAN FRANTIŠEK KIRCHNER
4.6.1674 – 10.1.1677

Narození: * **~1650, Olomouc**
Vysvěcení: ○ **~1673**
Funkce: **administrátor**
Odkud: *z neznáma (patrně ze studia)*
Kam: **Blatnice pod sv. Antonínkem** – farář
Úmrtí: † **13.3.1694**, **Veselí nad Moravou**

Vzhledem k věku, v němž byl Kirchner do Lanžhota poslán, je možné, že byl Lanžhot jeho prvním samostatným působištěm. Nebylo by ani zvláštní, pokud by byl do Lanžhota poslán hned po vysvěcení, jako jeden z jeho lanžhotských nástupců – Štyvar. Měl staršího bratra Daniela Ferdinanda Kirchnera, který byl rovněž knězem.

Nezdržel se však dlouho. Po přeložení blatnického faráře Martina Františka Tesaře do Horní Moštěnice zaujal Kirchner v lednu 1677 jeho post, a to na dobu 2 let. V r. 1679 byl totiž přeložen do Veselí nad Moravou a r. 1689 se stal se strážnicko-veselským děkanem.

Farář a děkan Kirchner zemřel v působišti v březnu r. 1694 v přibližně 43 letech, pohřben byl už jeho nástupcem Václavem Leopoldem Gothfriedem Violou, a to přímo v kostele sv. Andělů strážných.

JIŘÍ ALEXANDR HALÁMEK
21.1.1677 – 25.9.1678

Narození: * **~1646, Vizovice**
Vysvěcení: ○ **~1670**
Funkce: **administrátor**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Vlčnov** – farář
Úmrtí: † **12.3.1683**, **Vlčnov**

Prameny u jména tohoto vizovického rodáka uvádějí funkci kuráta, což znamená totéž, co funkce administrátora.

Z Lanžhota odešel do Vlčnova, kde nahradil svého bratra Václava, který se stal uherskobrodským děkanem a ve Vlčnově působil od r. 1666.

Svým „včasným úmrtím“ se Jiří Alexandr vyhnul strastiplnému Tökölyovu řádění na Uherskobrodsku, které nastalo v červenci 1683. Jeho rodný bratr, děkan Václav, však za tyto uherské nepokoje zaplatil životem.

JAN FRANTIŠEK ŠTYVAR
3.11.1678 – 20.9.1679

Narození: * **~1635, Příbor**
Vysvěcení: ○ **1661**
Funkce: **administrátor**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Nivnice** – farář
Úmrtí: † **14.7.1683**, **Uherský Brod**

Učený kněz a literát, autor publikace *Řebřík rajský* (1661, nakladatel Vít Jindřich Ettel, knihopis K16010a). Měl se významně zasloužit o vzdělání lanžhotské mládeže (velmi pravděpodobně ve spolupráci s obecním učitelem Janem Lepeniem). Jeho bratr Jiří Václav Štyvar byl rovněž knězem.

Po svém vysvěcení v r. 1661 byl ustanoven farářem v Rousínovci (tehdy Starém Rousínově), na tuto prebendu rezignoval v r. 1666, do r. 1669 pak působil jako farář ve Slavkově u Brna. Není známo, kde působil poté, a (tedy) ani místo, odkud do Lanžhota přišel.

Odešel v září 1679 do Nivnice. Když se r. 1683 objevila hrozba uherských útoků, utekl do Uherského Brodu; patrně doufajíc, že tam nalezne bezpečný úkryt. Ve finále mu to ale jenom uškodilo, za nájezdu byl dopaden a zabit. V Nivnici ho krátce nahradil zmiňovaný Daniel Ferdinand Kirchner.

JAN JOSEF ZUBÍK
25.9.1679 – 24.4.1681

Narození: * **~1638, Bzenec**
Vysvěcení: *neznámé*
Funkce: **administrátor**
Odkud: **Uherské Hradiště** – kaplan
Kam: **Blatnice pod sv. Antonínkem** – farář
Úmrtí: † **25.7.1694, Blatnice pod sv. Antonínkem**

Druhé jméno Josef sám v podpisech nikdy nepoužil, ale uvádí je Řehoř Wolný ve své Topografii moravské, proto je zde zaznamenáno.

Do Lanžhota přišel z téměř roční kaplanské služby v Uherském Hradišti. Také on putoval po velmi krátké době pryč. Dělo se tak patrně z důvodu dlouhodobé materiální chudoby farnosti.

Po odchodu byl až do smrti farářem v Blatnici pod sv. Antonínkem. Matriční zápis o jeho úmrtí hovoří o dožitých cca 56 letech, což je sice docela věrohodný, ale současně neověřitelný údaj, jelikož matriční zápis o jeho narození není v příslušné matrice k dohledání.

JAN VOJTĚCH NĚMECKÝ
21.3.1681 – 1685

Narození: *neznámé*
Vysvěcení: *neznámé*
Funkce: **administrátor**
Odkud: *z neznáma*
Kam: - - -
Úmrtí: † **1685, Lanžhot**

Kromě potvrzeného úmrtí v Lanžhotě není o jeho osobě známo více informací. Jediný zdroj o jeho osobě, farní kronika, uvádí jeho prostřední jméno jako Adalbert (česky Vojtěch).

Vzhledem k nedostatku jednoznačných dokladů je v této práci Jan Vojtěch Německý označován jako administrátor. Zdá se, že jeho působení představovalo počátek stabilizace personálních poměrů, přestože jeho předčasná smrt roku 1685 neumožňuje přesně ověřit, zda byl zamýšlen jako dlouhodobý správce farnosti, tedy farář.

Jeho příjmení je standardizováno do českého jazyka, původně se patrně psal Nemecskay nebo Nemeczkay, ať už německy nebo maďarsky, příp. slovensky (podle soupisu v domácí kronice z r. 1838). Autor se tak domnívá, že mohl být i uherské národnosti. Příjmení Nemecskay se vyskytovalo v nedaleké Skalici.

V roce 1684 a po část roku 1685 zřejmě nevedl matriku, jelikož ta (vedená od r. 1674) měla podle dostupných informací končit rokem 1683. Zemřel, velmi pravděpodobně, před investiturou svého nástupce, tedy před 21. květnem 1685.

MICHAEL ŠVAGERKA
21.5.1685 – 1694

Narození: * **~1656, Dolní Bojanovice**
Vysvěcení: ○ **~1684**
Funkce: **farář**
Odkud: *z neznáma*
Kam: - - -
Úmrtí: † **1694, Lanžhot**

Matriky olomoucké univerzity, kde tehdy běžně studovali bohoslovci nejen pro celou Moravu, ale i z Čech a zahraničí, uvádějí u jeho jména bojanovický původ. Velmi pravděpodobně se jedná o dnešní Dolní Bojanovice v okresu Hodonín.

Hned po příchodu založil novou farní matriku, která byla následně Uhry v r. 1707 ukradena. Od r. 1688 byla rovněž vedena pamětní farní kniha, která zmizela v r. 1945.

O Švagerkovi není dále jiné zmínky, a tak autor předpokládá, že r. 1694 zemřel (před 29. červencem toho roku). V té době to byl nejčastější důvod pro změny v ustanovení kněží ve farnostech.

JAN IGNÁC SEČKÁŘ, prot.ap.
29.7.1694 – 10.4.1711

Narození: * **~1669, Moravská Nová Ves**
Vysvěcení: ○ **1693**
Funkce: **farář**
Odkud: **Moravská Nová Ves** – kaplan
Kam: - - -
Úmrtí: † **10.4.1711, Lanžhot**

Svérázný kněz a čestný apoštolský protonotář. Přišel z kaplanské služby, kterou podle matriky Veselí nad Moravou vykonával od r. 1693 ve své rodné Nové Vsi.

Brzy po svém příchodu měl problémy s vrchností, které vadilo, že si libovolně mění a vybírá kostelníky, aniž by o tom informoval nebo se poradil, a že tito kostelníci často dluží robotu. Dále si rabensburský hejtman Jan Kašpar Willinger stěžoval olomoucké konzistoři, že farář nemá v pořádku kostelní a špitální účty. Spory zašly nakonec až do té míry, že kostelníci byli Lanžhotu odebráni a neměl, tudíž, kdo zvonit. Dále vedl spor s farníky o vyplácení *malého desátku*.

Sečkář všechnu vinu sváděl na hejtmana Willingera. Spory o účetnictví vyústily v děkanskou vizitaci, a to v říjnu 1695, kdy přijel strážnicko-veselský děkan Viola.

Dne 18. března 1707 vpadli do Lanžhota Rákósziovci. Sečkář naštěstí stihl nejdůležitější a nejcennější vybavení kostela včas ukrýt na rabensburský zámek. Za uherského plenění byl zajat, mučen a donucen vyzradit úkryt lanžhotských radních. Uhři dále poškodili také samotný kostel, zničili např. dosavadní varhany. Při požáru shořel trámový strop.

Po těchto událostech byla fara, kostel a většina obce značně poničeny. O obnově se opět vedly rozsáhlé debaty a spory, a to i mezi farářem a farníky. Nejnutnější opravy byly finalizovány v r. 1709. V otázce financování těchto oprav byl farář farníky informován, že je bude hradit hejtmanství. Když se však Sečkář na úřadě v Rabensburku ptal na přislíbené finance, úředníci neměli tucha, o čem hovoří.

I tento podlý podvod vedl k další Violově děkanské vizitaci, která se uskutečnila 9. října 1710. Farář si stěžoval zejména na bídný morální stav farníků. Zemřel ve věku 42 let, byl pohřben v kostele, u nově zmiňovaného oltáře sv. Anny.

ACCURSIUS ADLER, OFMConv.
11.4. – 31.5.1711

Narození: * *datum neznámé*, **Valtice**
Vysvěcení: *neznámé*
Funkce: **administrátor ad interim**
Odkud: **Valtice** – kaplan
Kam: **Valtice** – kaplan
Úmrtí: *neznámé*

Františkán, zřejmě rakouského původu, třebaže jeho příbuzní žili ve Valticích, a tedy lze předpokládat, že sám z Valtic také pocházel. Po dobu necelých dvou měsíců vykonával funkci administrátora ad interim.

Žil ještě r. 1719, více informací o jeho osobě není k dispozici.

ONDŘEJ ANTONÍN VANÍČEK
1.6.1711 – 8.9.1719

Narození: * **~1674, Vedrovice**
Vysvěcení: ○ **~1705**
Funkce: **farář**
Odkud: **Uherský Ostroh** – kaplan
Kam: - - -
Úmrtí: † **8.9.1719, Lanžhot**

Před příchodem působil jako kaplan v Sadech (Derflích) a Kunovicích u Uherského Hradiště, a to od prosince 1709 do května 1710, a poté v Uherském Ostrohu.

Za jeho působení začali v Lanžhotě vypomáhat řádoví františkánští kněží (zejména z valtického a později i skalického a uherskohradišťského kláštera). Od r. 1712 byl Lanžhot přičleněn pod správu děkanství podivínského, jehož počátky sahaly do r. 1694.

Uspěl se svou snahou obnovit poškozený a dosaváde plně neopravený kostel, od knížete Antonína Floriána z Lichtenštejna dostal všechen stavební materiál a r. 1716 se začalo s obnovou.

Dřevěný strop nad lodí byl nahrazen klenbou a v zadní části kostela byl zbudován nový kůr (kruchta). Pořídil do kostela 24 dřevěných lavic, které jsou po několika opravách a údržbách v kostele dodnes. Byly rovněž zakoupeny nové varhany (za cenu 100 zlatých, uhrazené zčásti patronem, zčásti zbožnými farníky).

R. 1717 je opět evidován uherský útok na faru, kterou vypálili a zbořili. Ještě za Vaníčkova působení byla obnovena.

Farář Vaníček byl také prvním, kterému zde, vedle františkánů, pomáhali diecézní jáhnové a kaplani. Po svém úmrtí ve věku 45 let byl, tak jako jeho předchůdce, pohřben v interiéru kostela.

PAVEL ANTONÍN NEČAS
13.5.1712 – 13.8.1713

Narození: * **13.1.1683, Bohutice**
Vysvěcení: ○ **1712**
Funkce: **jáhen** + **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: *do neznáma*
Úmrtí: † **27.8.1759, Babice u Třebíče**

V Lanžhotě vykonával svou jáhenskou praxi, po krátké přestávce (ještě v semináři) zde následně působil i jako kaplan. Nejpozději od r. 1716 působil jako zámecký kaplan v Moravských Budějovicích.

V letech 1718–1759 pak působil jako dlouholetý farář v Babicích u Třebíče, v 50. letech 20. století proslulých „případem Babice“). Délka jeho farářského působení byla na 18. století velmi neobvyklá (41 let). Dožil se 76 let, tehdy velmi vysokého věku.

MAXMILIÁN JAN WAGNER
13.8.1713 – 28.3.1714

Narození: * **31.3.1689, Uherský Ostroh**
Vysvěcení: ○ **1714**
Funkce: **jáhen**
Odkud: *ze studia (jáhen)*
Kam: **Mrákotín** – kaplan
Úmrtí: † **24.11.1739, Mrákotín**

Také zde vykonával jáhenskou praxi, jako kaplan následně působil v Mrákotíně. Jeho bratr Bernard Wagner byl také knězem.

V letech 1716–1725 byl lokálním kaplanem a administrátorem ve Studené u Telče, poté až do smrti farářem v Mrákotíně. Tam jej nahradil zmiňovaný bratr, který s ním už od r. 1736 na stejném místě působil jako farní vikář (kaplan). Zemřel ve věku 50 let.

FRANTIŠEK JIŘÍ LEOPOLD LANGFORT
24.1. – 26.3.1716

Narození: * **24.3.1692, Moravská Ostrava**
Vysvěcení: ○ **1716**
Funkce: **jáhen**
Odkud: *ze studia (jáhen)*
Kam: **Moravské Budějovice** – kaplan
Úmrtí: † **28.4.1746, Třebíč**

V Lanžhotě vykonával svou jáhenskou praxi. Odešel patrně do Moravských Budějovic (podle tvrzení konkrétní archiválie MZA). Od března 1717 byl kaplanem v Hustopečích a od 1. prosince 1718 do r. 1720 pak lokálním kaplanem v nedalekých Uherčicích (u Hustopečí).

V letech 1722–1727 byl farářem v Rousínovci (tehdy stále zvaném Starý Rousínov), od r. 1727 pak u sv. Martina v Třebíči, kde setrval až do smrti. Zemřel ve věku 54 let.

JAN JOSEF OSVALD
21.7. – 16.10.1719

Narození: *neznámé*
Vysvěcení: *neznámé (před r. 1709)*
Funkce: **farní vikář pro tempore**
Odkud: **Kyjov** – kaplan
Kam: **Vlachovice-Vrbětice** – farář
Úmrtí: † **28.3.1737, Brumov-Bylnice**

Už od června 1708 (do dubna 1710) působil jako kaplan v Bohdalově na Vysočině, kde byl r. 1709, podle poznámky v matrice, dokonce i fyzicky napaden. Za tento čin byl útočník, nemanželský „panchart" nar. r. 1678, vyobcován z katolické církve.

Od r. 1712 působil Osvald jako kaplan ve Starči, v r. 1716 v Kunovicích u Uherského Hradiště, a poté od r. 1717 v Kyjově. Jeho služba v Lanžhotě byla nakonec docela krátká; skončila po smrti faráře Vaníčka, když předal farnost nově ustanovenému administrátorovi Konečnému.

Z Lanžhota odešel do farářské služby ve Vlachovicích-Vrběticích, kde působil do r. 1725, poté se stal farářem v Brumově-Bylnici. Tam setrval až do smrti.

MATYÁŠ ANTONÍN KONEČNÝ
13.10.1719 – 23.4.1720

Narození: * **14.2.1686, Šilheřovice** *(resp. Hať u Hlučína)*
Vysvěcení: ○ **1713**
Funkce: **administrátor ad interim**
Odkud: **Uherský Ostroh** – kaplan
Kam: **Moravská Nová Ves** – farář
Úmrtí: † **3.6.1726, Moravská Nová Ves**

Začínal r. 1713 jako jáhen ve Frýdlantu nad Ostravicí. Jako kaplan se tam zdržel až do ledna 1715, kdy přešel do kaplanské služby v Uherském Ostrohu. Z Ostrohu přišel do Lanžhota a po dobu 6 měsíců vykonával funkci administrátora farnosti. K ruce mu byl strážnický piarista a valtičtí františkáni, z nichž jeden pak na 11 týdnů zastal funkci lanžhotského administrátora.

Po odchodu z Lanžhota působil téměř 6 let jako farář v Moravské Nové Vsi, kde také ve věku 40 let zemřel a byl pohřben.

DOMINIK DRER, OFMConv.
22.4. – 14.7.1720

Narození: *neznámé*
Vysvěcení: *neznámé*
Funkce: **administrátor ad interim**
Odkud: **Valtice** – kaplan
Kam: **Valtice** – kaplan
Úmrtí: *neznámé*

Valtický františkán, *de facto* administrátor farnosti v době stěhování administrátora Konečného *(pozn. aut.: příjmení patrně přibližné podle jeho podpisů v matrice, kde je užita jen zkratka jeho příjmení)*.

JOSEF ANTONÍN KUCHYŇKA
15.7.1720 – 16.1.1740

Narození: * **~1675, Uherské Hradiště**
Vysvěcení: ○ **~1702**
Funkce: **farář**
Odkud: **Hluk** – kaplan
Kam: - - -
Úmrtí: † **16.1.1740, Lanžhot**

Přišel z Hluku, kde působil jako kaplan od r. 1707. Ještě dříve (od července 1703 do září 1704) byl kaplanem v Hulíně, což mohlo být jeho první působiště.

Jeho působení se vyznačovalo pokračujícími hospodářskými problémy farnosti. Kromě těch obdržela v květnu 1723 farnost konzistorní upomínku vztahující se k důslednému vedení matrik, jak to ještě v 16. století stanovil Tridentský koncil. V Lanžhotě však, oproti jiným venkovským farnostem, byla již tato činnost vžita (matriku zde běžně psal obecní učitel, a ne vždy důsledně, což zkritizoval Kuchyňka při svém nástupu v matriční poznámce z 15.7.1720, kdy nastoupil).

V dubnu 1733 farnice Kateřina Bobrová svým neopatrným jednáním ve stavu opilosti zapříčinila celoobecní požár nebývalého rozsahu; shořela fara i se sýpkou a stodolou, Kuchyňka se tak ocitl doslova na mizině. V květnu téhož roku pak pomrzla úroda, takže bídně na tom po hmotné stránce byla celá obec.

V r. 1739 mu už zdravotní stav neumožňoval plně vykonávat farářský úřad, a tak dostal na výpomoc administrátora Václava Kajmu. Zemřel v lednu následujícího roku ve věku 64 let a o dva dny později byl pohřben v kostele.

JAN MATYÁŠ REMEŠ
1.3.1734 – 31.10.1735

Narození: * **20.2.1706, Uherské Hradiště**
Vysvěcení: ○ **~1731**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *z neznáma*
Kam: *do neznáma*
Úmrtí: *neznámé*

O Janu Remešovi bylo dohledáno, že už r. 1732 křtil ve své domovské farnosti. Od září 1732 do února 1733 pak působil jako kooperátor v Moravské Nové Vsi. O jeho působení v Lanžhotě v r. 1735 se zmiňuje zejména podivínská matrika pokřtěných.

Ač nemá v domovské (lanžhotské) matrice podpis coby udílitel svátosti, má přece jeden podpis jako kmotr křtěného dítěte, a to podpis z 24. března 1734. Zmínil tam svou kaplanskou funkci, a proto je zde, i s odkazem na výše zmíněnou matriku z Podivína, právoplatně zařazen.

VÁCLAV JAN KAJMA
14.5.1739 – 19.10.1751

Narození: * **~1702,** *Medlice/Medlov/Medlovice (přesně neznámo)*
Vysvěcení: ○ **~1729**
Funkce: **administrátor** + **farní vikář**
Odkud: **Uherské Hradiště** – auxilium
Kam: - - -
Úmrtí: † **19.10.1751, Lanžhot**

Po svém vysvěcení – patrně r. 1729 – nejprve působil jako kaplan v Kostelci u Kyjova (nastoupil tam 19. června 1729), poté od r. 1732 ve Velké nad Veličkou. V letech 1737–1739 vypomáhal v Uherském Hradišti.

Do Lanžhota byl poslán primárně jako administrátor, avšak zatímco úmrtím faráře služba administrátora či kaplana v daném místě končila, Kajma zde setrval i po Kuchyňkově skonu.

Po příchodu nového faráře se stal kaplanem (farním vikářem), a tuto zdejší službu nakonec vykonával až do smrti, která jej zastihla v říjnu 1751 ve věku 49 let.

JOSEF JAN RYZÍ
3.4.1740 – 1.6.1755

Narození: * **15.3.1699, Ždánice**
Vysvěcení: ○ **~1732**
Funkce: **farář**
Odkud: **Bučovice** – kaplan
Kam: **Moravská Nová Ves** – farář
Úmrtí: † **12.11.1755, Moravská Nová Ves**

Josef Jan Sarkander Ryzí před příchodem do Lanžhota působil krátce jako kaplan v Morkovicích-Slížanech (březen–červen 1733), od r. 1734 pak jako kaplan v Bučovicích. V mnohém se jeho služba a konání podobaly někdejšímu předchůdci Sečkářovi.

Byť se Ryzí nemusel potýkat s uherskou hrozbou do takové míry jako zmíněný protonotář, jeho spornou doménou se stal tzv. *malý desátek*. Jednalo se o dobrovolně vyplácený bonus pro faráře, který se zpravidla skládal z čočky, prosa, hrachu, zelí a kukuřice, a který byl poprvé v Lanžhotě zaveden někdy v 2. polovině 17. století. V praxi jeho vyplácení fungovalo tak, že oblíbenému faráři farníci tento dobrovolný desátek odevzdávali ochotně, méně oblíbenému spíše vůbec. To byl rovněž případ faráře Ryzího.

Spory o malý desátek táhl k vrchnostenskému soudu. Ten však nakonec rozhodl ve farářův neprospěch, a to verdiktem, v němž bylo zdůrazněno, že *malý desátek* není nijak právně ošetřen a povinnost jej vyplácet nebyla stanovena, tudíž na něj farář nemá nárok.

Ve věcech hospodářských po dobu 15 let Ryzího služby v Lanžhotě tedy ani tentokrát nebyl klid, zato ve věcech pastoračních byla situace zcela jiná. Ve 40. letech 18. století se v Lanžhotě zejména na poděkování stavělo mnoho drobných sakrálních staveb, z nichž některé existují dodnes (jako např. sv. Jan Nepomucký u Hłubokej cesty (polní směr Břeclav) z r. 1744).

Farář Ryzí zemřel ani ne půl roku po nástupu do Nové Vsi, dožil se 56 let.

MATYÁŠ FRANTIŠEK ŠMIHLA
10.1.1752 – 4.5.1756

Narození: * **19.1.1723, Chvalkovice** (u Vyškova)
Vysvěcení: ○ **1751**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Podivín** – kaplan
Kam: **Mikulčice** – lokální kaplan
Úmrtí: † **2.4.1773, Mikulčice**

Začínal jako kooperátor v Podivíně (od srpna 1751). Tam však působil jen 4 měsíce. Lanžhotskému faráři Ryzímu se po Kajmově smrti stal adekvátní náhradou a spolu s ním založil v r. 1754 novou farní matriku.

Po odchodu z Lanžhota se stal 9. lokálním kaplanem v Mikulčicích a setrval tam až do smrti. Zemřel ve věku 50 let.

JOSEF KAREL MIKŠÍK
1.8.1755 – 1.4.1781

Narození: * **4.2.1704, Vyškov**
Vysvěcení: ○ **~1728**
Funkce: **farář**
Odkud: **Brankovice** – farář
Kam: - - -
Úmrtí: † **1.4.1781, Lanžhot**

Před ustanovením farářem v Lanžhotě byl kaplanem ponejprv v Jedovnicích (1729 a 1730), v květnu a červnu 1730 krátce administrátorem ad interim v Prusech-Boškůvkách, v letech 1734–1741 kaplanem v Přerově a následně do r. 1748 v Břeclavi. První farářské zkušenosti sbíral do r. 1753 v Nivnici, poté ještě krátce v Brankovicích.

Za víc jak 25 let jeho působení se v Lanžhotě vystřídalo 8 kaplanů.

Významnou událostí jeho působení bylo založení nové ovocnářsko-zelinářské zahrady v dnešní ulici Kostické. Z této zahrady se později ve 30. letech 19. století stal současný hřbitov. Původní účel užití pozemku je vysvětlením pro neobvyklou polohu tohoto pohřebiště – v mírném, ale přesto znatelném svahu.

Vedle toho si v dopisu hejtmanovi datovaném 30. červnem 1768 stěžoval, že mu farníci dluží tentokrát povinný desátek. Ani za jeho služby tedy ve farnosti neustaly dlouhodobé ekonomické problémy.

Před svou smrtí byl zaopatřen mikulčickým kurátem (lokálním kaplanem) Antonínem Steigrem, následný pohřeb dne 3. dubna 1781 vedl Jan Polešák, rodák z Holešova, t.č. děkan a farář podivínský). Stejně jako jeho předchůdci byl pohřben v kostele.

PAVEL FRANTIŠEK KVĚTOŇ

4.11.1756 – 19.3.1759 a znovu 27.6.1763 – 19.10.1769

Narození: * **10.12.1726, Starý Poddvorov**
Vysvěcení: ○ **8.6.1754**
Funkce: **farní vikář**
Odkud poprvé: *z neznáma*
Kam poprvé: **Podivín** – kaplan
Odkud podruhé: **Podivín** – kaplan
Kam podruhé: **Brno-Řečkovice** – farář
Úmrtí: † **24.6.1809, Čejkovice**

První kaplan, který přišel až po Mikšíkově ustanovení farářem. Byl magistrem filozofie a bakalářem teologie, jak to bylo v té době běžné.

V r. 1755 působil jako kooperátor ve Valašských Kloboukách a mezi roky 1759 a 1763 jako kaplan v Podivíně.

R. 1768, tedy za jeho druhého lanžhotského mandátu, za ním přišel voják ruské národnosti Ivan Kozlov. Chtěl po něm, aby jej vyučil katolické víře (příslušel k pravoslaví). Květoň nechtěl na požadavek přistoupit a záporně argumentoval námitkami, že jednak nemá zkušenosti, jak v takových případech postupovat, a jednak ani povolení církevních úřadů. Odeslal jej tedy na vojenskou kuracii do Hustopečí. Kozlov byl sice podle záznamu v matrice "překřtěn" na Jana (rusky Ivan), ale zda jeho konverze proběhla do detailu a úspěšně, o tom není zmínky.

Po definitivním skončení služby v Lanžhotě se stal farářem v tehdy ještě nebrněnských Řečkovicích. Tam ale setrval jen necelé 4 roky, poněvadž od r. 1773 byl ustanoven farářem v Čejkovicích, tedy ve své rodné farnosti. Odtud také krátce (1786 a 1787) plnil funkci děkana hodonínského. Nutno podotknout, že podobné hospodářské peripetie, které řešili faráři v Lanžhotě, si zakusil i Květoň v Čejkovicích, kterému někteří farníci odmítali vyplácet naturální dávky.

V r. 1800 odešel, zproštěn farářské funkce, do důchodu. V Čejkovicích nicméně setrval ještě téměř 9 let, než v červnu r. 1809 ve věku 82 let zemřel.

JIŘÍ VAVROŠ
11.6.1759 – 3.2.1760

Narození: * **28.2.1732, Želechovice** (u Uničova)
Vysvěcení: ○ **~1758**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Lomnice** (u Tišnova) – kaplan
Úmrtí: † **8.3.1769, Lomnice**

Po krátké službě v Lanžhotě se stal kooperátorem a záhy kaplanem v Lomnici (okr. Brno-venkov). V r. 1767 se ve stejné farnosti stal farářem a děkanem. Tento úřad však vykonával jen také docela krátce, neboť v březnu 1769 ve věku 37 let zemřel.

JOSEF LUNDA
24.4.1760 – 22.3.1763

Narození: * **15.3.1730, Tovačov**
Vysvěcení: ○ **~1755**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Veselí nad Moravou** – kaplan
Úmrtí: neznámé

Vysvěcen byl kolem r. 1755 či dříve, v letech 1755 a 1757 křtil ve své rodné farnosti. Od prosince 1755 do února 1757 byl kaplanem v Dubu nad Moravou.

Po službě v Lanžhotě se odebral jako kooperátor do Veselí nad Moravou. Tam působil do listopadu 1763. V dubnu 1764 se stal kooperátorem v Běhařovicích na Znojemsku (na tomto postu však setrval jen do listopadu 1764).

Kněz Lunda byl tedy často vlastně jakousi dočasnou náplastí, kterou se zalepil aktuálně vakantní kaplanský post.

PETR PAVEL ŠAŠINA
7.12.1769 – 27.2.1777

Narození: * **27.6.1744, Ždánice**
Vysvěcení: ○ **~1769**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *z neznáma (patrně studium)*
Kam: *na rekatolizační misii*
Úmrtí: † **30.3.1795, Olomouc**

Lanžhot byl jedním z jeho prvních působišť. Zůstal zde ale neobvykle dlouho (přes sedm let) a své působení ukončil na vlastní žádost, aby se mohl připojit k tajně zosnované rekatolizační misii.

Katoličtí kněží Jan Kořiska a Petr Jiříček vymysleli léčku na odhalení jinověrců na Valašsku. V tomto regionu se ostatně dlouhodobě pohybovalo a přebývalo mnoho protestantů. Než započali celou akci, navštívili Lanžhot, kde v osobě kaplana Šašiny našli výborného spolupracovníka. Ten se k nim nakonec připojil a společně, za doprovodu vojenské ostrahy, na jaře objížděli valašské obce a vyhlašovali, že podle jimi zfalšovaného „tolerančního patentu“ se mají všichni jinověrci bez obav nahlásit ke své pravé víře.

Dopad celé této pseudomisie měl 2 rozměry: jednak byla olomoucká konzistoř šokována tím, co a jak diecézní kněží učinili; a vrchnost zase s nelibostí nesla nepokoje, které propukly, když protestanti na úřadech nepořídili.

Všichni tři hlavní aktéři byli předvoláni do Olomouce k podání vysvětlení. K exkomunikaci nedošlo, tito kněží však byli důrazně napomenuti a varováni, aby se podobného jednání do budoucna zdrželi. Kořiska, Jiříček a Šašina formálně přerušili misijní styky a po jistém urovnání situace se vrátili do běžných služeb, už v rámci arcidiecéze.

Poslední jmenovaný byl v srpnu 1777 ustanoven kaplanem u kostela Panny Marie na olomouckém Předhradí (tento svatostánek již v současnosti neexistuje), od r. 1779 působil jako kaplan (farní vikář) u sv. Mořice. Zemřel ve věku 50 let.

BERNARD BARTOLOMĚJ PODRAZIL
25.5.1777 – 20.9.1778

Narození: * **25.8.1752, Uherské Hradiště**
Vysvěcení: ○ **1776**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Uherské Hradiště** – kaplan
Kam: **Čejkovice** – kaplan
Úmrtí: † **24.4.1811, Hustopeče**

Přišel po pár měsících od vysvěcení ze služby ve svém rodišti, v Lanžhotě strávil téměř 16 měsíců. Jeho bratr Ignác Podrazil byl rovněž knězem.

Následně působil přes 10 let v Čejkovicích, sloužil pod farářem Pavlem Květoněm. V r. 1788 se odebral do Hustopečí, kde na pozici farního vikáře strávil v součtu přes 20 let. Od května do září 1802 byl krátce nikolčickým administrátorem, od dubna do září 1803 pak administrátorem v Mutěnicích. O jeho oblibě mezi farníky nejen v Hustopečích, ale i v okolí, svědčí písemná žádost obyvatel Staroviček (tehdy Malé Starovice) z r. 1807, v níž žádali brněnskou konzistoř o ustanovení Bernarda Podrazila svým farářem. Žádosti ovšem vyhověno nebylo.

Zemřel tiše (ve spánku) v dubnu 1811 v tehdejším působišti, a to ve věku 58 let.

JAN JIŘÍ RADUŇSKÝ
4.6.1778 – 7.5.1781

Narození: * **11.1.1739, Šternberk**
Vysvěcení: ○ **~1764**
Funkce: **administrátor**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Ostrožská Lhota** – lokální kaplan
Úmrtí: † **8.5.1790, Ostrožská Lhota**

Kněz olomoucké arcidiecéze. Od prosince 1768 do září 1769 působil jako kooperátor v Mostkovicích u Prostějova, mezi roky 1773 a 1774 jako kooperátor v Pravlově.

Po téměř 3 roky plnil funkci administrátora farnosti, a to v době, kdy starému faráři Mikšíkovi docházely síly. Jeho bratranec Karel, který přišel do Lanžhota měsíc po něm, byl rovněž knězem.

Po odchodu byl ustanoven lokálním kaplanem v Ostrožské Lhotě; tuto funkci vykonával až do května 1790, kdy ve svých 51 letech zemřel.

KAREL JOSEF RADUŇSKÝ
3.7.1778 – 17.4.1779

Narození: * **22.2.1753, Šternberk**
Vysvěcení: ○ **~1778**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *z neznáma (patrně studium)*
Kam: *do neznáma*
Úmrtí: *neznámé*

Po krátké službě v Lanžhotě působil na území olomoucké arcidiecéze. V letech 1788–1791 byl lokálním kaplanem v Oskavě. Více informací o jeho osobě nebylo dohledáno.

JAN FRANTIŠEK HILBERT
3.4.1779 – 25.7.1789

Narození: * **31.3.1745, Uherské Hradiště**
Vysvěcení: ○ **1770**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Tvrdonice** – kaplan
Kam: **Moravská Nová Ves** – kaplan
Úmrtí: † **2.10.1804, Želetice** (u Kyjova)

Jan Nepomuk František z Paula Hilbert působil po vysvěcení jistou dobu doma v Uherském Hradišti (tak jako Bernard Podrazil). V letech 1771–1777 byl kaplanem v Osvětimanech, další necelé dva roky pak působil jako Květoňův kaplan v Čejkovicích, na přelomu let 1778 a 1779 se přesunul na krátkou dobu do Tvrdonic. Už na jaře r. 1779 přišel do Lanžhota a zdržel se následujících 10 let. V průběhu této doby se stal významným pomocníkem Mikšíkova nástupce.

Odešel do Moravské Nové Vsi, odkud se r. 1800, v souvislosti s ukončením své kaplanské služby po smrti faráře, odebral už do farářské služby v Želeticích u Kyjova. Zde však nesetrval dlouho, neboť už v říjnu 1804 si jej Pán povolal k sobě, a to ve věku 59 let.

JIŘÍ SEKORA
8.5.1781 – 19.8.1793

Narození: * **6.3.1734, Uhřice**
Vysvěcení: ○ **1760**
Funkce: **farář**
Odkud: **Ostrožská Lhota** – lokální kaplan
Kam: **Moravská Nová Ves** – farář
Úmrtí: † **30.3.1800, Moravská Nová Ves**

Jeho prvním kaplanským působištěm byl Újezd u Brna, v říjnu 1761 se nakrátko přesunul do Šitbořic a poté v únoru 1762 do Ždánic. Odtud r. 1773 přesídlil jako lokální kaplan do Ostrožské Lhoty. V r. 1781 se tedy služebně navzájem vystřídal s Janem Raduňským. A záhy po příchodu začal velmi směle plánovat obnovu zkostnatělého fungování lanžhotské farnosti po 25 letech Mikšíkovy služby.

Jakožto ekonomicky vzdělaný člověk dal dohromady všechny materiální pohledávky, které vůči svým farníkům zdědil či které nově vznikaly. Bylo mu však jasné, že od převážně chudobného malorolnického lidu, který tvořil většinu farnosti, se uspokojení svých nároků nedočká, a tak ještě téhož roku, kdy nastoupil, na vlastní náklady zakoupil a obdělával malé pole. Odváděl za ni symbolickou činži ve výši 1 zlaté ročně.

V r. 1782 pořídil do kostela nové obrazy k bočním oltářům sv. Vendelína a sv. Jana Nepomuckého, oba namaloval malíř Karel Baumgartner a dodnes se velmi pravděpodobně nedochovaly. Tento malíř je patrně totožný s jistým Karlem Baumgartnerem, který žil v Lanžhotě.

V letech 1784–1787 byla uskutečněna generální přestavba farního komplexu. Fara byla po téměř 50 letech užívání vybydlená a její obnova byla nevyhnutelná. Většina budov byla zbořena a znovu postavena. Po dobu oprav bydlel a úřadoval v obydlí některého z ochotných farníků.

I přes veškeré snahy se mu ve výsledku nepodařilo hospodářské věci urovnat. Ještě r. 1791 vedl spor s obcí o jistý desátek. Nakonec byl v srpnu r. 1793, přeložen jako farář do Moravské Nové Vsi. Od r. 1794 byl rovněž místoděkanem podivínským. Zemřel koncem března 1800 ve věku 66 let na zimnici.

FRANTIŠEK DOMINIK JOSEF DOBROTSKÝ
26.7.1789 – 3.2.1798

Narození: * **2.8.1764, Ždánice**
Vysvěcení: ○ **1788, Olomouc**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Olomouc** – prefekt
Kam: **Scharndorf** *(arcidiecéze vídeňská)* – farář
Úmrtí: *neznámé*

V olomouckém generálním semináři na Klášterním Hradisku, Josefem II. zřízené instituci pro vzdělávání a formaci kněží, se zdržel i po vysvěcení, jistou dobu plnil funkci studentského prefekta. Koncem července 1789 pak zamířil do Lanžhota.

Na jeho spolupráci s farářem je zajímavý fakt, že jej samotného jeho o 30 let starší farář i pokřtil, když působil ve Ždánicích. A protože v této farnosti Sekora působil až do r. 1773, je velmi pravděpodobné, že se oba znali už z Dobrotského raného mládí a Sekora mohl být jedním z těch, kteří se zasloužili o Františkovo kněžství.

Stal se adekvátní náhradou dlouholetého kaplana Hilberta a po víc jak osmi letech odešel do farářské služby v rakouském Scharndorfu. Předpokladem takové služby byla perfektní znalost německého jazyka, jíž zřejmě vynikal, a inkardinace do vídeňské arcidiecéze. K té také došlo, takže od svého nástupu do rakouského působiště přestal Dobrotský být knězem brněnské diecéze.

Poslední známá informace o jeho osobě sděluje pouze, že se nakonec v Scharndorfu nezdržel dlouho; už v půli r. 1799 je v matrice podepsán nástupce. Další osud či úmrtí jsou neznámé.

FRANTIŠEK ONDŘEJ TOBIÁŠ XIMENES
20.8.1793 – 6.10.1815

Narození: * **27.11.1746, Lipník nad Bečvou**
Vysvěcení: ○ **22.9.1770, Kroměříž**
Funkce: **farář**
Odkud: **Lednice** – administrátor ad interim
Kam: - - -
Úmrtí: † **6.10.1815, Lanžhot**

František Xaverský Ondřej Tobiáš Ximenes, syn městského písaře Antonína Filipa Bohumíra Ximenese, rodáka z Brna, začínal jako kaplan v Hranicích na Moravě, odtud se r. 1772 přesunul do Bystřice pod Hostýnem. V letech 1776–1779 pak sloužil jako kaplan v Blatnici pod sv. Antonínkem, a poté jako lokální kaplan v Břeclavi, podřízený lednickému faráři. Po úmrtí faráře Jana Siegla v dubnu 1792 byl Ximenes sám lednickým administrátorem.

Jeho působení v Lanžhotě pak bylo plné dobrých i méně šťastných let. Z těch špatných lze jmenovat rok 1802, kdy do fary udeřil blesk a následně celá sotva patnáct let stará budova shořela. Po odchodu kaplana zde s farářem působili františkáni ze Skalice, nejprve P. Benignus (1801–1802), později P. Makarius Fodor (1802–1806), který byl dříve, např. v letech 1799 a 1800, kvardiánem skalického kláštera.

Pár měsíců po její obnově, v prosinci 1805 (po bitvě u Slavkova), farní areál obsadili nezvaní hosté v podobě vedoucích 300 francouzských dragounů. Francouzi v této době vůbec oscilovali po Moravě, navzájem se naháněli s Rakušany a Rusy; rekvírovali koně, víno, mouku, slámu, látky či boty. Běžný lid kvůli jejich pobytu a nárokům se ocital na praktické mizině. Zatímco generál Lasalle a jeho mladší židovský pobočník se k osazenstvu lanžhotské fary chovali slušně, starší adjutant si ve svých emocionálních projevech nebral servítky ani před Ximenesem.

9. prosince 1805 se starší pobočník zcela utrhl ze řetězu. O incidentu napsal farář Ximenes a hovoří o něm i skalická františkánská kronika. Patera Makaria zmiňovaný adjutant podezříval z krádeže pro něj velmi významného zlatého penízku, který měl dostat od samotného Napoleona. Nejprve vtrhl do ložnice faráře, za ruku jej vyvlekl z postele a vyhodil z fary. Pater Makarius dopadl o něco hůře. Zde se zápisy poněkud rozcházejí, jak velké krutosti byl nebohý františkán

vystaven, ale dá se předpokládat, že mu bylo uštědřeno více ran než jen jediná do hrudníku. Rovněž byl vyhozen a spolu s farářem museli odejít strávit zbytek noci k ochotným farníkům. Když následně adjutant památný penízek našel, podle kroniky se pateru Makariovi velmi pokorně omlouval a prosil za odpuštění.

Téhož roku se Ximenes oficiálně vzdal dlouho vznášeného, avšak neoprávněného, nároku lanžhotských farářů na *malý desátek*, aby tak dopomohl k ukončení po generace vleklých hospodářských sporů.

R. 1808 nechal pořídit nový obraz Povýšení sv. Kříže. Namaloval jej malíř Tomáš Medřický z Bučovic; existuje dodnes a je umístěn na faře.

Někdy v 1. polovině 10. let 19. století Ximenes onemocněl rakovinou jazyka; tento nádor mu postupně působil stále větší problémy (vedle neschopnosti pořádně mluvit a jíst např. i dušnost). Jeho smrt v říjnu 1815 tak byla jakýmsi vrcholem celkového tělesného vyčerpání. 69letý farář byl následně pohřben na bývalém hřbitově v dnešní Komenského ulici, kam byl ještě za Sekorova působení přesunut od původní polohy kolem kostela kvůli výnosu Josefa II., kterým zakázal pohřbívání v intravilánu.

JOSEF DOMINIK KLÁTIL
11.9.1798 – 18.5.1801

Narození: * **4.8.1747, Lipník nad Bečvou**
Vysvěcení: ○ **1772**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Pozořice** – kaplan
Kam: **Lipník nad Bečvou** – mimo službu
Úmrtí: † **18.6.1801, Lipník nad Bečvou**

Nástupcem Dobrotského ve funkci farního vikáře byl Josef Klátil, rodák z Lipníku, kterého s farářem Ximenesem pojilo nejen stejné rodiště, ale také dlouholeté přátelství.

Před příchodem do Lanžhota byl v letech 1773–1775 kaplanem v Rožnově pod Radhoštěm, a pak po mnoho let lokálním kaplanem v Boleradicích (1775–1796). Následně působil dva roky v Pozořicích (1796–1798).

Poslední matriční záznam v Lanžhotě má z 18. května 1801 – pohřbíval. Vzhledem k tomu, že trpěl tuberkulózou, a nevěděl, kolik času mu ještě zbývá, nechal se následně uvolnit z kaplanské služby a přesunul se do domovského Lipníka. Na povolání k životu věčnému nemusel čekat dlouho, zemřel ještě v červnu téhož roku ve věku 53 let.

JOSEF BENEDIKT BOHUŇOVSKÝ
12.10.1806 – 7.10.1817

Narození: * **2.2.1779, Bystřice nad Pernštejnem**
Vysvěcení: ○ **1804, Brno**
Funkce: **farní vikář + administrátor**
Odkud: **Jimramov** – kaplan
Kam: **Hausbrunn** *(arcidiecéze vídeňská)* – farář
Úmrtí: † **30.7.1831, Hausbrunn**

Velmi vzdělaný kněz, pro Lanžhot významný zejména díky jeho zásluhám v oblasti vakcinace proti pravým neštovicím.

Ač sám doktorem nebyl, věnoval mnoho času pečlivému studiu a propagaci očkování jako laik. Očkovací séra dokonce nakupoval za vlastní úspory. Tak jako v případech jiných plošných vakcinací, ani on s počátečnou realizací svých plánů nebyl příliš úspěšný, jakmile se ale proočkovanost lanžhotského obyvatelstva zvýšila, postupně přestaly na neštovičnímu onemocnění umírat zejména děti. Ani samotnou aplikaci očkovací látky neprováděl Bohuňovský sám, vždy si pozval lékaře.

V letech 1815 a 1816, zejména v době, kdy farář Ximenes odcházel z pozemského života, plnil funkci administrátora farnosti. Tato jeho služba skončila příchodem faráře Bílečka. V Lanžhotě se s ním Bohuňovský zdržel ještě do října 1817, a následně se, zdatný v němčině, stal farářem v rakouském Hausbrunnu. Inkardinován do vídeňské arcidiecéze však nebyl.

Zemřel ve svém jediném farářském působišti v červenci 1831 ve věku 52 let.

ANTONÍN BÍLEČEK
8.3.1816 – 9.5.1819

Narození: * **23.3.1745, Kvasice**
Vysvěcení: ○ **1768**
Funkce: **farář**
Odkud: **Boršice u Blatnice** – lokální kaplan
Kam: - - -
Úmrtí: † **9.5.1819, Lanžhot**

Po svém vysvěcení byl nejprve kaplanem ve Střílkách, poté od r. 1772 v Hluku. V r. 1781 byl jako první ustanoven lokálním kaplanem v nově vzniklé lokálii v Boršicích u Blatnice.

Do farářské služby v Lanžhotě přišel už jako kmet, ostatně ve věku téměř 71 let už mnoho jeho spolubratří v kněžské službě spalo věčným spánkem. Bíleček nakonec ve svém posledním působišti setrval přes 3 roky a kaplanská pomoc mu jistě přišla vhod.

Zemřel ve věku 74 let, byl pohřben 11. května 1819, zřejmě na hřbitově v dnešní Komenského ulici. Jeho hrob, stejně jako hroby jeho předchůdců, bohužel nebyl na nový hřbitov na Kostické přesunut.

KAREL DAVID ŠEDÝ
1.1.1818 – 1.10.1819

Narození: * **29.12.1781, Skalica** *(Uhry)*
Vysvěcení: ○ **1805, Brno**
Funkce: **farní vikář + administrátor**
Odkud: **Kunštát** – kaplan
Kam: **Radiměř** – farář
Úmrtí: † **9.2.1853, Radiměř**

Začínal jako kaplan v Horních Dubňanech, r. 1809 působil krátce ve Strážku, následně strávil sedm let v Kunštátě.

Řízení farnosti přebral jako administrátor počátkem r. 1819, krátce před úmrtím faráře Bílečka. V této funkci pak setrval až do příchodu nového faráře v září téhož roku. Odešel do farářské služby v Radiměři, kde strávil zbytek svého života. Zemřel v únoru r. 1853 ve věku 71 let.

PAVEL PŘÍHODA
20.9.1819 – 24.8.1853

Narození: * **7.4.1782, Skalica** (Uhry)
Vysvěcení: ○ **1805, Brno**
Funkce: **farář**
Odkud: **Mikulčice** – lokální kaplan
Kam: **Břeclav** – penze
Úmrtí: † **26.5.1863, Břeclav**

Patrně nejvýznamnější lanžhotský farář působil jako kaplan v Kostelní Myslové na Vysočině (1805–1807), poté v Břeclavi, a od r. 1818 byl lokálním kaplanem v Mikulčicích.

Ač se narodil tehdy ještě v hornouherské Skalici, svou moravskou národností a náturou do Lanžhota snadno zapadl a stal se mezi farníky velmi oblíbeným. Za dobu téměř 34 let jeho působení signifikantně narostl počet návštěvníků bohoslužeb, a tak vytrvale usiloval o rozšíření kostela. R. 1826 pořídil nové varhany od mikulovského varhanáře Franze Gescheho a r. 1838 založil domácí protokol (*Protocollorum Domesticum*).

Nejhoršími událostmi jeho působení byla lokální epidemie cholery v r. 1831, kvůli které hrozilo celému Lanžhotu vypálení (aby zastavilo šíření nákazy do dalších obcí panství) a dva velké požáry obce v srpnu 1850. Z důvodu nadměrného počtu úmrtí v krátkém časovém sledu za sebou, v době, kdy cholera udeřila nejsilněji, byly oběti pohřbívány také na „Mikšíkově“ farní zahradě. Z kapacitních důvodů pak došlo k přesunu hřbitova právě do těchto prostor.

Jelikož se tento plán za jeho působení nepodařilo realizovat, odkázal farnosti Lanžhot ze své pozůstalosti 14 000 zlatých k účelu stavebních úprav. Tyto peníze byly uloženy v brněnské bance, kde se postupně úročily, takže když se v 90. letech 19. století konečně přistoupilo k přestavbě, k dispozici byla suma daleko vyšší.

Od srpna 1853 byl penzionovaným farářem lanžhotským na odpočinku v Břeclavi. V sousední farnosti nakonec strávil ještě téměř deset let, než v květnu 1863, v roce Cyrilometodějského milénia, ve věku 81 let zemřel. Byl velkolepě pohřben 29. května t.r. v Lanžhotě a památný kříž s jeho jménem se na hřbitově nachází dodnes.

VÁCLAV MUSIL
27.10.1819 – 3.12.1828

Narození: **5.8.1792, Ořechov** (okr. Žďár n/S)
Vysvěcení: ○ **1819, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Bučovice** – kaplan
Úmrtí: † 2**9.2.1864, Bučovice**

Rodák z Vysočiny. Lanžhot byl jeho prvním působištěm. Odešel jako kaplan do Bučovic, kam se po dvouletém působení jinde r. 1835 vrátil jako farář a setrval až smrti. Zemřel koncem února r. 1864 ve věku 71 let.

JAN HANÁK
11.12.1828 – 30.4.1832

Narození: * **11.6.1793, Brankovice**
Vysvěcení: ○ **1818, Mistelbach**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Nedvědice** – kaplan
Kam: **Velké Bílovice** – farář
Úmrtí: † **2.12.1879, Mistelbach**

V posledním ročníku brněnského alumnátu byl také viceprefektem. Po svém vysvěcení v Rakousku působil krátce jako kaplan v Šitbořicích, následně sedm let v Otnicích, a poté ani ne rok v Nedvědici.

Z Lanžhota odešel do farářské služby ve Velkých Bílovicích, v r. 1842 se stal farářem v jeho někdejším kaplanském působišti v Otnicích. R. 1858 odešel do důchodu, byl formálně ustanoven pensionovaným farářem v Loděnicích, trvale bytem v Mistelbachu. Tamtéž v prosinci r. 1879 ve věku 86 let zemřel.

VÁCLAV NECKÁŘ
14.11.1832 – 10.4.1834

Narození: * **1806, Brno-Pekařská**
Vysvěcení: ○ **1830, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Telnice** – kaplan
Kam: **Moravská Nová Ves** – kaplan
Úmrtí: *neznámé*

V rámci posledního ročníku svého brněnského studia byl alumnátním viceprefektem. Svěcenec r. 1830 z Lanžhota odešel do Moravské Nové Vsi, kde setrval do září r. 1836. V letech 1839–1847 byl Musilovým kaplanem v Bučovicích, následně do r. 1851 vykonával funkci lokálního kaplana v Milovicích u Mikulova.

Jeho služba v brněnské diecézi skončila, když byl jako nový lokální kaplan v Gießhüblu (u Vídně) inkardinován do vídeňské arcidiecéze. Působil tam až do března 1862, jeho další osud je neznámý. Matriční záznam o jeho narození není dohledatelný, proto není známo ani přesné datum jeho narození.

KAREL KLAUDER
27.4.1834 – 24.3.1835

Narození: * **4.8.1801, Skalica** *(Uhry)*
Vysvěcení: ○ **1825, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Moravská Nová Ves** – kaplan
Kam: **Milovice** (u Mikulova) – lokální kaplan
Úmrtí: † **8.5.1871, Otnice**

Závěrečný (4.) rok v alumnátu byl pro jeho osobu spojen s funkcí III. prefekta. Po vysvěcení nastoupil jako kaplan do Moravské Nové Vsi.

Další skalický rodák se v Lanžhotě nezdržel ani celý rok, v březnu 1835 odešel do služby lokálního kaplana v Milovicích u Mikulova. V r. 1842 přešel do Velkých Bílovic, kde nahradil faráře Jana Hanáka. R. 1853 se stal farářem v Dambořicích a odtud po pěti letech odešel do Otnic. V tomto působišti pak svého času vykonával funkci děkana klobouckého a setrval zde až do smrti. Zemřel v květnu r. 1871 ve věku 69 let.

CYRIL NEZVAL
10.4.1835 – 19.8.1838

Narození: * **20.3.1802, Rudice**
Vysvěcení: ○ **1829, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Dambořice** – kaplan
Kam: **Moravská Nová Ves** – kaplan
Úmrtí: † **24.5.1860, Tvrdonice**

Od vysvěcení působil jako kaplan v Dambořicích, po službě v Lanžhotě se odebral do Moravské Nové Vsi. Tam se zdržel do r. 1847. V letech 1852–1860 pak byl farářem ve Tvrdonicích, kde také ve květnu 1860 ve věku 58 let zemřel.

FRANTIŠEK KUBÍČEK
12.10.1838 – 26.7.1842

Narození: * **6.2.1813, Holíč** *(Uhry)*
Vysvěcení: ○ **1838, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: *do neznáma*
Úmrtí: † **20.3.1893, Měřín**

V letech 1848–1855 byl lokálním kaplanem ve Zhoři u Jihlavy, poté do r. 1868 farářem ve Stálkách. Od r. 1873 byl farářem a děkanem v Měříně. Setrval tam až do smrti, dožil se 80 let.

FRANTIŠEK JOSEF PERNICA
3.9.1842 – 5.10.1843

Narození: * **21.12.1808, Mikulčice**
Vysvěcení: ○ **1834, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *z neznáma*
Kam: *do neznáma*
Úmrtí: † **20.8.1868, Brno**

Pocházel z nedalekých Mikulčic. Po službě v Lanžhotě působil od r. 1850 ve vojenských službách. K r. 1859 byl ustanoven vojenským kaplanem regimentu Maxmiliána Josefa Bavorského v Hustopečích, r. 1867 je evidována u jeho osoby služba nemocničního kaplan v posádkové vojenské nemocnici v Brně-Zábrdovicích. V této funkci také v srpnu 1868 ve věku 59 let zemřel.

IGNÁC GRETZMANN
9.11.1843 – 22.7.1849

Narození: * **16.9.1817, Senice na Hané**
Vysvěcení: ○ **1843, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Břeclav** – kaplan
Úmrtí: † **6.10.1876, Uherské Hradiště**

V Lanžhotě patřil k jedněm z prvních členů Příhodova think-tanku *Bratrstvo mírnosti a střídmosti*, který vznikl r. 1845. Tento klub rychle nabýval na popularitě, avšak čím více členů měl, tím méně pevně fungoval, a po zakladatelově odchodu se brzy rozpadl.

Po službě v Lanžhotě se odebral do Břeclavi, odkud se r. 1856 odebral do funkce lokálního kaplana v Milovicích u Mikulova. V r. 1860 se stal farářem ve Tvrdonicích, kde nahradil faráře Cyrila Nezvala. V r. 1871 odešel do důchodu a přesunul se do konventu kláštera františkánů v Uherském Hradišti. Tam také v říjnu 1876 ve věku 59 let zemřel.

JAN RAJSKÝ
21.9.1849 – 16.4.1853

Narození: * **21.3.1798, Olbramkostel**
Vysvěcení: ○ **1823, Brno**
Funkce: **farní vikář** + **administrátor**
Odkud: **Jamné** – lokální kaplan
Kam: **Vyškov** – kaplan
Úmrtí: † **16.7.1881, Vídeň-Hietzing**

Jan Nepomuk Rajský jako kaplan vystřídal brněnskou farnost u sv. Jakuba (1823–1828), Třebíč-sv. Martina (do r. 1829) či Horní Bobrovou (do r. 1830). R. 1830 krátce působil také u kostela sv. Michala v Brně, odkud se na další rok přesunul do Deblína. Stejně se ale ke sv. Michalovi poté opět vrátil (působil tam ještě r. 1833).

Do Lanžhota přišel z pozice lokálního kaplana v Jamném (1845–1849).

Z Lanžhota odešel do Vyškova, kde až do r. 1869 sloužil jako kaplan v sanatoriu. Následný důchod strávil ve vídeňském Hietzingu, zemřel v červenci 1881 ve věku 83 let.

KAREL VINCENC MAŠÍČEK
21.4. – 25.8.1853

Narození: * **23.5.1809, Brno-sv. Jakub**
Vysvěcení: ○ **1832, Brno**
Funkce: **farní vikář auxiliaris**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Moravská Nová Ves** – kaplan
Úmrtí: † **3.7.1855, Sněžné na Moravě**

Začínal jako jáhen v Brtnici u Jihlavy (1832) a kaplan v Lovčicích u Kyjova (1832–1835), odkud přešel do Bučovic. Pod farářem Musilem tam sloužil do r. 1850.

Do Lanžhota přišel v r. 1853, kdy se ve farnosti dělo mnoho změn. Z jeho čtyřměsíčního působení lze usuzovat, že byl ustanoven skutečně jako dočasná výpomoc, a když přišel z Moravské Nové Vsi nový farní administrátor Žďárský, zaujal jeho dosavadní kaplanskou funkci právě Mašíček. Vykonával ji po dobu zhruba celého následujícího roku.

R. 1854 se přesunul z jihovýchodu opět na Vysočinu, byl ustanoven kooperátorem ve Sněžném (které se tehdy jmenovalo Německé na Moravě). Nepobyl tam však dlouho, již v červenci následujícího roku totiž ve věku 46 let zemřel, a to na odumření mozku (resp. mozkových tkání, alias mozkový infarkt).

VÁCLAV ŽĎÁRSKÝ
30.7.1853 – 31.1.1857

Narození: * **1808, Příbram** (v Čechách)
Vysvěcení: ○ **1835, Brno**
Funkce: **administrátor**
Odkud: **Moravská Nová Ves** – kaplan
Kam: **Nemotice** – farář
Úmrtí: † **9.4.1868, Kyjov**

Ačkoli pocházel z Čech, kněžskou službu vykonával na Moravě. Podle Řehoře Wolného byl horlivým zastáncem kultu sv. Cyrila a Metoděje a později i sv. Jana Nepomuckého. Sám Wolný to ve své Topografii moravské označuje termínem „häredität," tedy česky hereze. Mohlo se tedy jednat o přílišnou náklonnost k těmto světcům jako ke světcům naprosto neobyčejným. A protože bylo 19. století tradičně spojeno i s pověrami, leckdy postavenými na katechetickém základu, pak je Wolného označení víc než pochopitelné.

Od vysvěcení r. 1835 působil jako kaplan v Lukách nad Jihlavou, od r. 1843 pak jako kaplan v Moravské Nové Vsi. Po službě v Lanžhotě odešel do farářské služby v Nemoticích. Zemřel v Kyjově v dubnu r. 1868 ve věku 59 nebo 60 let.

JÁN MIKULEC
21.9.1853 – 23.8.1857

Narození: * **25.12.1821, Valašské Klobouky**
Vysvěcení: ○ **1853, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Velké Bílovice** – kaplan
Úmrtí: † **22.4.1886, Tvrdonice**

Po službě v Lanžhotě setrval až do r. 1864 na pozici kaplana ve Velkých Bílovicích, následujícího roku byl administrátorem ad interim v Rakvicích.

Poté se opět vrátil do zmíněných Bílovic a na přelomu let 1870 a 1871 působil krátce v Moravské Nové Vsi. Od r. 1871 byl farářem ve Tvrdonicích, kde nahradil faráře Ignáce Gretzmanna. Tam setrval až do smrti, která jej v podobě mrtvice zastihla v dubnu 1886 ve věku 64 let. Jeho hrob v areálu současného kostela je dodnes zachován.

MATĚJ JEDLIČKA
1.2.1857 – 28.2.1859

Narození: * **22.2.1815, Hustopeče** (u Brna)
Vysvěcení: ○ **1846, Brno**
Funkce: **administrátor**
Odkud: **Lednice** – kaplan
Kam: **Dambořice** – farář
Úmrtí: † **3.12.1894, Dambořice**

Jedlička, zrovna jako jeho administrátorský předchůdce Žďárský, byl také zastáncem kultu (hereze) sv. Jana Nepomuckého.

Hustopečský rodák přišel z kaplanské služby v Lednici, kde působil od února 1853. Po dvou letech v Lanžhotě se odebral do farářské služby v Dambořicích, kde nahradil faráře Karla Klaudera. Zdržel se tam až do smrti, přes 35 let. Ke konci života pak byl také čestným konzistorním radou. Zemřel v prosinci 1894 ve věku 79 let na mrtvici.

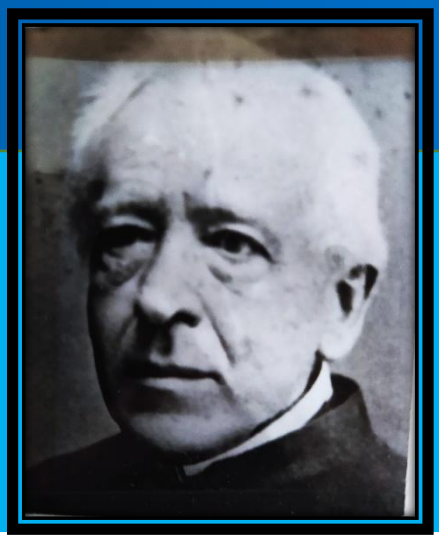
JINDŘICH PÁLKA
5.10.1857 – 10.8.1858

Narození: * **17.7.1835, Kroměříž-Panna Maria**
Vysvěcení: ○ **1857, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Mikulčice** – kaplan
Úmrtí: † **31.3.1891, Přemyšl** (Polsko)

Novokněz Pálka po deseti měsících odešel do kaplanské služby v Mikulčicích a Lužicích (které v té době byly součástí stejného matričního obvodu). Tam strávil necelé dva roky. Následně započalo jeho vojenské duchovní působení.

V letech 1861–1869 byl vojenským kaplanem 35. pěší legie khevenhüllerského komisariátu, poté v letech 1870–1875 vojenským kaplanem II. třídy v Innsbrucku, do r. 1880 pak stejnou funkci vykonával v Josefopoli. Od r. 1881 mírně povýšil, když byl jmenován vojenským kaplanem I. třídy v Linci a jako „prvotřídní“ se r. 1888 vrátil do Innsbrucku. Už od r. 1890 byl však přesunut do Polska, kde vedle služby vojenského faráře v Přemyšli zastával také post biskupského rady. Zde v březnu 1891 ve věku 55 let zemřel.

JAN VÁCLAV MATERNA
1.3.1859 – 25.10.1863

Narození: * **10.11.1818, Slavkov u Brna**
Vysvěcení: ○ **1842, Brno**
Funkce: **administrátor**
Odkud: **Břeclav** – kaplan
Kam: **Želešice** – farář
Úmrtí: † **3.5.1898, Otnice**

Od srpna 1850 do září 1856 byl administrátorem in spiritualibus v Žarošicích. Přišel z kaplanské služby v Břeclavi, kde působil od října 1856. Po odchodu z Lanžhota byl farářem v Želešicích, od r. 1872 v Otnicích. Tam byl také svého času děkanem klobouckým. R. 1894 pohřbil Matěje Jedličku.

Byť v Lanžhotě strávil jen necelých pět let, byl na zdejším hřbitově na vlastní přání v květnu 1898 pohřben. Zemřel ve věku 79 let. Jeho ostatky byly uloženy do hrobu, ve kterém od r. 1863 spočíval Příhoda a od r. 1875 Maternův farářský nástupce Hönigsberger.

MICHAEL PETRUŽELA
23.10.1859 – 9.6.1864

Narození: * **27.6.1831, Otaslavice**
Vysvěcení: ○ **1858, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Oslavany** – kaplan
Kam: *do neznáma*
Úmrtí: † **18.3.1898, Ivančice**

Svou kněžskou službu započal v Oslavanech. Po odchodu z Lanžhota sloužil od r. 1867 jako administrátor v Horních Bojanovicích, v letech 1870–1880 byl farářem v Letonicích. Následujících 15 let vykonával službu faráře v Dobřínsku (do r. 1895), poté se odebral na důchod do Ivančic. Zemřel na krvácení do mozku v březnu 1898 ve věku 66 let.

JAN HÖNIGSBERGER
26.10.1863 – 22.5.1875

Narození: * **14.6.1797, Třebíč-sv. Martin**
Vysvěcení: ○ **28.8.1821, Brno**
Funkce: **farář**
Odkud: **Bohuslavice u Kyjova** – lokální kaplan
Kam: - - -
Úmrtí: † **22.5.1875, Lanžhot**

Jan Křtitel Hönigsberger zapsal o své osobě do Příhodou založeného *domácího protokolu* podrobné informace, jako např. jeho časově přesný údaj narození, dále údaje o křtu (15. června), nebo i informace týkajícího se jeho základní studia v kapucínském konventu v Třebíči a gymnaziálního studia ve Znojmě.

Jako student 3. ročníku alumnátu (1820) byl viceprefektem. Po svém vysvěcení působil do r. 1838 jako kaplan v Pozořicích a odtamtud se odebral jako lokální kaplan do Bohuslavic u Kyjova. Po 25 letech tamější služby nakonec jako šedesátišestiletý přišel do Lanžhota a po necelých 12 letech v květnu 1875 v nedožitých 78 letech zemřel. Příčinou jeho úmrtí bylo ochrnutí plic.

Následně byl pohřben na současném hřbitově, a to do stejného hrobu, ve kterém od r. 1863 spočíval bývalý farář a mecenáš farnosti Příhoda.

ALBERT VODIČKA
29.8.1864 – 9.5.1866

Narození: * **8.4.1838, Plumlov**
Vysvěcení: ○ **1864, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Pozořice** – kaplan
Úmrtí: † **14.5.1895, Milonice**

V diecézních katalozích byl pojmenován také jako Adalbert, což by odpovídalo jménu Vojtěch, avšak matrika jeho domovské farnosti hovoří o křestním jménu jasně.

Plumlovský rodák Vodička v Lanžhotě strávil přes rok a půl, poté se přesunul do kaplanské službě v Pozořicích. R. 1878 se stal farářem v Želeticích u Kyjova, od r. 1890 byl farářem v Milonicích. Zemřel v působišti ve květnu 1895, a to na zánět ledvin ve věku 57 let.

VILÉM PROCHÁZKA
13.1.1868 – 18.9.1869

Narození: * **23.12.1835, Černá Hora**
Vysvěcení: ○ **1861, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Slavkov u Brna** – kaplan
Kam: **Letonice** – administrátor ad interim
Úmrtí: † **9.6.1885, Ruda u Žďáru n/S**

V letech 1866 a 1867 byl administrátorem v Horních Bojanovicích, následně do začátku roku následujícího (1868) kaplanem ve Slavkově u Brna.

Po službě v Lanžhotě byl rok administrátorem v Letonicích, poté od září 1870 kaplanem v Biskupicích-Pulkově. V letech 1874–1883 byl lokálním kaplanem v Horních Dunajovicích, následně farářem v Rudě u Žďáru nad Sázavou. Zemřel na zápal plic v působišti v červnu r. 1885 ve věku pouhých 49 let.

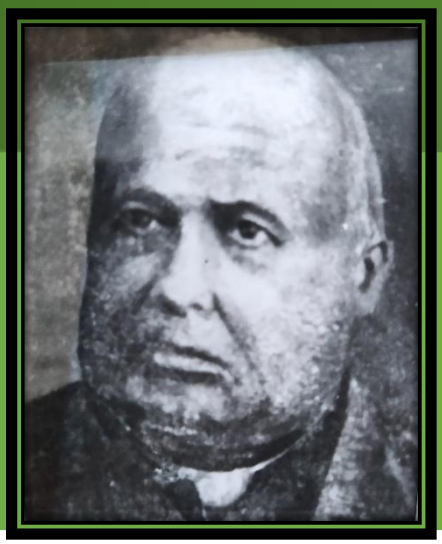
JOSEF SVOBODA
24.11.1870 – 17.11.1875

Narození: * **23.2.1843, Troubky-Zdislavice**
Vysvěcení: ○ **1870, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Prace** – kaplan
Úmrtí: *neznámé*

Do Lanžhota nastoupil jako novokněz, po téměř pěti letech kaplanské služby si poprvé zakusil fakticky řídit farnost jako administrátor – a to krátce před a pár měsíců po Hönigsbergerově smrti.

Po službě v Lanžhotě působil jako kaplan a administrátor v Praci na Brněnsku, následně v letech 1877–1879 jako kaplan v Moravské Nové Vsi. Jeho další osud není znám.

DOMINIK GOTTWALD
1.11.1875 – 22.6.1904

Narození: * **31.7.1829, Křenovice**
Vysvěcení: ○ **27.10.1852, Brno**
Funkce: **farář**
Odkud: **Velké Bílovice** – farář
Kam: - - -
Úmrtí: † **22.6.1904, Lanžhot**

Od svého vysvěcení působil přes 12 let jako kaplan v Pozořicích, r. 1865 pak přesídlil do Moravské Nové Vsi. Farářskou dráhu započal r. 1870 ve Velkých Bílovicích, odkud po pěti letech přešel do Lanžhota. Zde strávil zbytek svého kněžského života a od r. 1891 zastával rovněž úřad děkana podivínského. Funkci přebral po novoveském faráři Poláčkovi.

Na počátku 90. let 19. století konečně došlo na kostele k markantním stavebním úpravám. Byl téměř kompletně přestavěn a bohatě vymalován (z barokního jednolodí vzniklo neoklasicistické trojlodí), z původního svatostánku zůstal jen presbytář, sakristie a věž (všechny tyto prostory pochopitelně získaly nový vzhled).

Celé toto eklektické dílo vzniklo podle návrhů dvorního lichtenštejnského architekta Karla Weinbrennera. Při té příležitosti byly také r. 1893 pořízeny nové varhany z dílny varhanáře Braunera z Uničova. Tyto se v kostele nacházejí dodnes, v letech 2018–2019 proběhla jejich generální oprava.

V 2. pol. 90. let byl v Lanžhotě založen *Katolický politický spolek* (zamýšlený snad jako určitá konzervativní protiváha vůči pokrokářské Besedě) a kolem r. 1900 se dle pramenů začal Lanžhot registrovat jako městys (měl kolem 3 000 obyvatel).

Farář Gottwald zemřel v červnu r. 1904 ve věku nedožitých 75 let na chronický zánět ledvin a byl pohřben na dnešním hřbitově.

FRANTIŠEK FOJTÍK
24.11.1875 – 27.2.1876

Narození: * **29.1.1850, Terezín** (u Hodonína)
Vysvěcení: ○ **1875, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Miroslav** – kaplan
Úmrtí: † **5.12.1884, Ivaň**

Jeho kněžské působení nemělo dlouhého trvání. Po 3 měsících v Lanžhotě se František Saleský Fojtík stal kaplanem v Miroslavi, r. 1878 pak kaplanem v Břeclavi. V letech 1882–1884 byl farářem v Ivani, kde však již v prosinci r. 1884, mlád ve věku 34 let, zemřel, a to na vodnatelnost.

ALOIS JEDLIČKA
19.9.1886 – 22.1.1896

Narození: * **7.2.1863, Polomí** (u Prostějova)
Vysvěcení: ○ **1886, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Nemotice** – farář
Úmrtí: † **9.7.1902, Nemotice**

Po Fojtíkově brzkém odchodu byl Gottwald přes deset let v Lanžhotě sám. Až na hody r. 1886 přišel novokněz Jedlička a časem se stal vskutku významným kaplanem. Jeho cennou aktivitu dokládají četné matriční zápisy z té doby.

Po devíti a čtvrt roce ochotné služby byl přesunut jako farář do Nemotic. Vystřídal se s knězem Gibalou, který tam od září 1895 vykonával funkci administrátora. Následně v Nemoticích setrval až do své smrti v červenci 1902. Zemřel v poměrně mladém věku 39 let.

IGNÁC GIBALA
2.2.1896 – 17.12.1897

Narození: * **6.11.1861, Pavlovice** (u Přerova)
Vysvěcení: ○ **26.7.1887, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Nemotice** – administrátor ad interim
Kam: **Tvrdonice** – kaplan
Úmrtí: † **30.3.1937, Pavlovice**

Ignác z Loyoly Gibala, svěcenec r. 1887, nejprve působil v Břeclavi, a to přes osm let. Patrně jako poděkování věnoval po primici kostelu své rodné farnosti sochu Panny Marie Lurdské. V září 1895 byl jmenován administrátorem v Nemoticích. Tuto funkci oficiálně plnil do března následujícího roku.

V letech 1896 a 1897 byl kaplanem v Lanžhotě, následně do r. 1900 ve Tvrdonicích. V r. 1901 administroval farnost Nevojice, odkud na krátko odešel do Bučovic. V letech 1903–1914 byl farářem v Ochozu u Brna, poté byl ve stejné farnosti penzionován (a to jistě do r. 1934). Ke konci života pobýval na důchodu v rodných Pavlovicích, zemřel na mrtvici v březnu 1937 ve věku 75 let.

EDUARD SOBOTKA
21.12.1897 – 6.5.1899

Narození: * **6.2.1871, Bučovice**
Vysvěcení: ○ **30.11.1897, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Hartvíkovice** – administrátor ad interim
Úmrtí: † **16.8.1940, Dobřínsko**

Po službě v Lanžhotě se odebral do Hartvíkovic, kde do r. 1900 (včetně) plnil funkci administrátora. Následně působil chvíli jako administrátor v Petrovicích u Moravského Krumlova.

V letech 1901–1905 byl kaplanem v Blansku, poté r. 1906 v Brně-Komíně. Od r. 1907 působil jako kaplan v Tasově, odkud r. 1915 přešel již do farářské služby v Dobřínsku. Zde strávil zbytek života. Zemřel v půli srpna 1940 ve věku 69 let na chronickou lymfatickou leukémii.

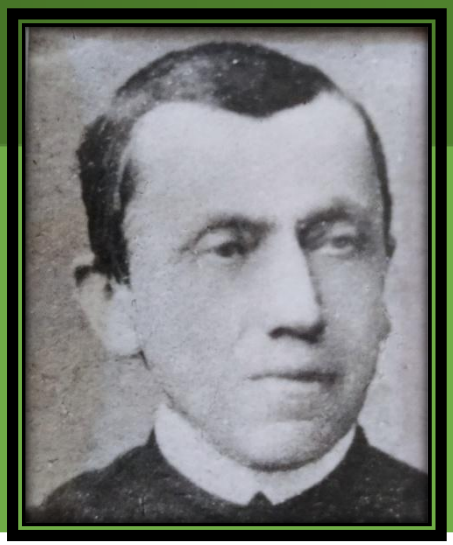
JOSEF JOSEFOVSKÝ
1.4.1899 – 4.11.1904

Narození: * **25.2.1876, Brno-Zábrdovice**
Vysvěcení: ○ **31.7.1898, Brno**
Funkce: **farní vikář + administrátor**
Odkud: **Horní Dubňany** – kaplan
Kam: **Lednice** – kaplan
Úmrtí: † **24.10.1944, Nevojice**

Rodák ze Zábrdovic strávil po svém vysvěcení pár měsíců v Horních Dubňanech na Znojemsku, poté přešel do Lanžhota. Zde v r. 1904, zejména v době nemoci a důchodu faráře Gottwalda (od 4. února), vykonával funkci administrátora farnosti, od konce května 1904 pak spolu s farářem-koadjutorem Štouračem, kterému až do listopadu téhož roku ještě jako kaplan vypomáhal.

Odešel do kaplanské služby v Lednici. V letech 1909–1944 byl farářem v Nevojicích a od r. 1940 navíc biskupským radou. Zemřel v říjnu 1946 ve věku 68 let na hypertonii.

ANTONÍN ŠTOURAČ
26.5.1904 – 30.6.1934

Narození: * **9.4.1867, Střítež** (u Rožné)
Vysvěcení: ○ **30.7.1893, Brno**
Funkce: **farář**
Odkud: **Břeclav** – kaplan
Kam: **Brankovice** – penze
Úmrtí: † **25.1.1944, Brankovice**

Rodák z Vysočiny Antonín Paduánský Štourač celý svůj aktivní kněžský život strávil na jižní Moravě. Ve 3. ročníku alumnátu byl IV. viceprefektem, ve 4. ročníku pak I. prefektem. Od vysvěcení působil téměř 11 let jako kaplan v Břeclavi, poté po 30 let vykonával funkci faráře v Lanžhotě. Jeho bratr Alois byl rovněž knězem.

Za jeho působení si farnost i městys prošly velkými událostmi. V letech 1909, 1913, 1927 a 1933 se uskutečnilo udílení svátosti biřmování, v r. 1912 první moderní lidové misie, r. 1913 došlo ke svatokrádeži (podle záznamu z domácího protokolu), r. 1916 lanžhotská výměnkářka Anežka Kyclová darovala farnosti dodnes existující sochu sv. Anny, r. 1922 vznikla v Lanžhotě železniční stanice. Vystřídalo se zde 13 kaplanů.

V půli r. 1934 odešel do důchodu. Zamířil do Brankovic, kde byl tou dobou farářem zmiňovaný Alois. Zemřel v lednu 1944 ve věku 76 let.

FRANTIŠEK ŠPIČKA
11.11.1904 – 22.1.1908

Narození: * **28.9.1873, Dalečín**
Vysvěcení: ○ **26.7.1897, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Lomnice** – kaplan
Kam: **Provodov-Malenisko** *(arcidiecéze olomoucká)* – farář
Úmrtí: † **10.2.1924, Pozlovice**

Ve stejné době v brněnské diecézi působil rovněž jeho jmenovec, který byl později v letech 1923–1940 děkanem podivínským. S ním však bývalý lanžhotský kaplan neměl nic společného.

František Serafín Špička z Dalečína byl nejprve krátce kaplanem ve Strážku, poté pět let strávil jako kaplan v Lomnici. Z Lanžhota odešel do farářské služby v Provodově-Malenisku v sousední olomoucké arcidiecézi. Odtamtud se v 2. polovině r. 1909 přesunul jako farář do Pozlovic, kde působil až do své smrti, která jej zastihla v únoru 1924 ve věku 50 let.

FRANTIŠEK ŠVÁBENÍK
7.2.1908 – 6.2.1910

Narození: * **3.9.1884, Višňové** (u Znojma)
Vysvěcení: ○ **30.6.1907**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Jevišovice** – kaplan
Kam: **Brno-sv. Tomáš** – kaplan auxiliaris a katecheta
Úmrtí: † **1971,** *místo neznámé*

Jako student 4. ročníku alumnátu byl František Serafín Švábeník vicemagistrem pro výuku liturgického zpěvu. Po půl roce v Jevišovicích na Znojemsku strávil dva roky v Lanžhotě. Následně se přesunul do Brna (do služby ve farnosti u sv. Tomáše), kde proslul jako významný katecheta.

Během svého kněžského života dodatečně složil rigorózní zkoušku a získal teologický doktorát (ThDr.). V letech 1914 a 1915 byl adjunktem kanceláře brněnské konzistoře, v letech 1916–1918 synodním insigniářem, k r. 1919 již soudním zapisovatelem u DCS v Brně a později také redaktorem terciářského františkánského časopisu Serafínské květy. Po zmíněné roky 1914–1919 byl současně výpomocným knězem v katedrále a členem dvou kongregací, a to kongregace kněží milosrdenství (CPM) a pravidelných kanovníků sv. Bernarda z Montjoux.

Jistě v letech 1924–1928 působil jako úředník přímo na biskupství, k r. 1930 byl profesorem náboženství na gymnáziu v Brně-Králově Poli. Občas vypomáhal přímo v královopolské farnosti. Učitelskou funkci zastával i r. 1936, kdy byl znovu ustanoven na DCS jako zástupce obhájce svazku (a ještě r. 1938). K r. 1940 byl ustanoven státním zkušebním komisařem pro učitelství náboženství a letech 1950–1965 byl ustanoven obhájcem svazku při Diecézním církevním soudu v Brně.

František Švábeník byl významným a vzdělaným knězem, který za svého kněžského života vystřídal spoustu služeb, ve kterých se však pokaždé výborně vyznamenal, svou aktivitou a přístupem šel vždy příkladem. Zemřel r. 1971.

KAREL KOČVARA
3.3.1910 – 10.9.1912

Narození: * **19.8.1871, Valchov** (u Boskovic)
Vysvěcení: ○ **28.7.1895, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Nevojice** – administrátor ad interim
Kam: **Strážek** – farář
Úmrtí: † **4.2.1963, Citonice**

Jeho kněžské působení je plně známé. Po svém vysvěcení začínal Karel Boromejský Kočvara jako kaplan v Brně-Řečkovicích, následujícího roku přešel do kaplanské služby v Cetkovicích. V r. 1900 se stal kaplanem v Dambořicích, od r. 1902 pak v Bučovicích. V r. 1909 vykonával funkci administrátora v Nevojicích (po něm přišel farář Josefovský).

Z Lanžhota odešel do farářské služby ve Strážku, v letech 1931–1935 byl ustanoven jako radní biskupské konzistoře v Brně. R. 1935 se však vrátil do farářské služby a až do r. 1955 působil v Měníně. Odtamtud odešel do Citonic, kde do r. 1959 spolu s P. Františkem Streitem vykonával funkci administrátora (auxiliaris).

Z této obce na Znojemsku však již neodešel, až do r. 1963 zde setrval v důchodu. Zemřel počátkem února 1963 v požehnaném věku 91 let.

ALOIS JAN ŠTOURAČ
15.9.1912 – 11.9.1922

Narození: * **10.9.1877, Střítež** (u Rožné)
Vysvěcení: ○ **27.7.1902, Brno**
Funkce: **farní vikář + administrátor**
Odkud: **Hevlín** – kaplan
Kam: **Brankovice** – farář
Úmrtí: † **1964, Brankovice**

Mladší bratr faráře Antonína začínal jako kaplan v Radostíně nad Oslavou, r. 1907 krátce působil jako kaplan v Medlově a další 4 roky v Hevlíně. Z Lanžhota odešel do farářské služby v Brankovicích, kde s ním pak v letech 1934–1944 žil i jeho bratr. Z této obce na Vyškovsku však již neodešel, r. 1964 tam ve věku 86 či 87 let zemřel.

JOSEF OTRUBA
16.4. – 28.9.1919

Narození: * **8.2.1884**, **Biskupství** (Náměšť na Hané)
Vysvěcení: ○ **18.7.1909, Brno**
Funkce: **farní vikář auxiliaris pro tempore**
Odkud: *vojenské kaplanství*
Kam: **Střížovice** (u Kvasic) – kaplan auxiliaris
Úmrtí: † **11.12.1961, Běhařovice**

V r. 1909 začínal jako kaplan v Hrušovanech nad Jevišovkou, v r. 1911 přešel jako kaplan do Znojma-Louky. Dále byl od r. 1913 administrátorem ve znojemských Načeraticích. V září 1914 se stal nádražním kaplanem v Břeclavi (rektorem kaple sv. Cyrila a Metoděje). Sloužil tam ale jen do června 1915, následně se stal polním kaplanem v císařské armádě (v arcidiecézi vídeňské). Za dobu této služby však prodělal choleru a tyfus, což se podepsalo na jeho zdravotním stavu. Proto byl poslán zpět do diecézní služby, aby se zotavil.

Do Lanžhota byl tedy v dubnu 1919 poslán vskutku jako výpomocný kaplan. Následně ještě chvíli působil ve Střížovicích (farnost Kvasice v olomoucké arcidiecézi), odkud nejpozději v dubnu 1920 odešel do Běhařovic, které mu staly jediným farářským působištěm. Kolem r. 1956 těžce onemocněl a jeho trápení skončilo až v prosinci 1961, kdy ve věku 77 let zemřel.

BEDŘICH MATĚJKA
21.4. – 17.9.1922

Narození: * **6.3.1891**, **Ivančice**
Vysvěcení: ○ **6.7.1915, Brno**
Funkce: **farní vikář auxiliaris pro tempore**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Pohořelice** – kaplan
Úmrtí: † **7.10.1962, Ivančice**

Začínal jako kaplan ve Slavonicích, v letech 1916–1919 působil jako kaplan a administrátor v Hraběticích. Není známo, odkud přišel. Z Lanžhota odešel do kaplanské služby v Pohořelicích, r. 1925 přešel do Troubska a v 2. půli r. 1926 do Benetic.

Kolem r. 1936 působil jako farář v Lipolci u Dačic, už r. 1938 byl v katalogu veden jako penzionovaný. Další osud není jasný. Důchod trávil v rodných Ivančicích, kde také v říjnu 1962 ve věku 71 let zemřel.

VOJTĚCH KOUDELKA
20.9.1922 – 25.9.1924

Narození: * **8.5.1886**, **Drahanovice**
Vysvěcení: ○ **24.7.1910, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Tvrdonice** – kaplan
Kam: **Dlouhá Lhota** – kaplan
Úmrtí: † **27.9.1958, Zbýšov**

Jako kaplan si tento rodák z Hané prošel nejprve Křižanovice, poté byl od r. 1912 rok v Šardicích, následně v Knínicích u Boskovic a od r. 1914 působil v Brně-Komíně. V březnu 1915 odtamtud odešel do služby nemocničního kaplana na Linzerstrasse ve Vídni, kde působil jistě do r. 1918.

V 2. polovině r. 1920 byl ustanoven kaplanem v Tvrdonicích. Po úmrtí faráře a děkana Jana Lehejčka tam byl od prosince 1921 do dubna 1922 administrátorem ad interim, v září 1922 se odebral do Lanžhota. Svou kaplanskou službu zakončil ani ne ročním působením v Dlouhé Lhotě.

Farářem byl v r. 1925 ustanoven ve Zbýšově u Brna a strávil zde zbytek života. Z politických důvodů to tam neměl vždy úplně jednoduché. Zemřel v září 1958 v působišti, ve věku 72 let.

JOSEF TOMÁŠ JANČÍK
8.9.1924 – 1.9.1925

Narození: * **7.3.1900**, **Rozstání** (u Prostějova)
Vysvěcení: ○ **5.7.1923, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Brno-Petrov** – dómský vikář
Úmrtí: † **3.12.1968, Brno**

Ač pocházel z arcidiecéze olomoucké, byl knězem brněnské diecéze. A to velmi významným. Ve svém teologickém studiu a vědecké práci dosáhl doktorátu teologie (ThDr.) a působil na významných postech.

První rok jeho služby jasný není; v Lanžhotě zastával chvíli také administrátorskou funkci. V září 1925 se přesunul do Brna, kde po dalších 11 let zastával funkci farního vikáře (kaplana) ve farnosti u dómu na Petrově.

V r. 1936 začal přednášet morálku v biskupském alumnátu, kde se tehdy vzdělávali kněží pro brněnskou diecézi. Ve stejné instituci zůstal i po r. 1946, kdy se stal prorektorem.

V letech 1949 a 1950 byl posledním (zastupujícím) rektorem (regentem) celého alumnátu, který byl následně z komunistické zvůle zrušen. Operní pěvec, skladatel a varhaník pan Richard Novák byl v této době 1 rok bohoslovcem a na otce Jančíka vzpomíná, že to byl dobrotivý pán, ovšem že však alumnát fakticky řídil jeho ekonom, P. Soukop.

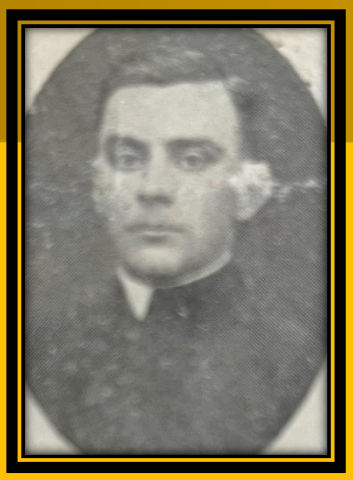
P. Jančík se následně přesunul jako soudce na Diecézní církevní soud v Brně. Tuto funkci pak vykonával až do smrti. Zemřel v prosinci 1968 ve věku 68 let.

ANTONÍN VALA
5.9.1925 – 23.12.1927

Narození: * **13.6.1892**, **Ochoz u Tišnova**
Vysvěcení: ○ **5.7.1918, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Chlum u Třebíče** – administrátor ad int.
Kam: **Praha** *(mimo kněžství)*
Úmrtí: *neznámé (avšak po r. 1938)*

Počátky jeho služby zatím nebyly zjištěny; od r. 1923 byl administrátorem v Chlumu u Třebíče. Diecézní katalog z r. 1924 uvádí, že byl místopředsedou odborové organizace Beseda. Dále není jasné, z jakého důvodu zanechal své kněžské služby. Z Lanžhota odešel do úřednické profese na celním úřadě Na Poříčí v Praze. Poslední doklad o jeho osobě na této pozici je z Diecézního katalogu v r. 1938. O dalším osudu není zpráv.

ANTONÍN JAROŠ
4.1.1928 – 10.1.1930

Narození: * **23.12.1900**, **Uherské Hradiště**
Vysvěcení: ○ **5.7.1926, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Kostice** *(mimo kněžství)*
Úmrtí: † **10.3.1930, Třebíč-Jejkov**

R. 1926 byl V. prefektem alumnátu. Není známo, odkud přišel. Nicméně po dvou letech služby v onemocněl zánětem pohrudnice a jeho stav se rychle horšil. Léčil se v Kosticích, ale ne dlouho, brzy byl hospitalizován v nemocnici na Jejkově v Třebíči. Už v březnu téhož roku si jej Pán po selhání srdce povolal, a to ve věku pouhých 29 let.

JOSEF MELICHAR
2.2.1930 – 31.3.1934

Narození: * **24.10.1903**, **Ostrov nad Oslavou**
Vysvěcení: ○ **5.7.1928, Brno**
Funkce: **farní vikář + administrátor**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Budkov** – farář
Úmrtí: † **23.9.1974, Radostín nad Oslavou**

Před vysvěcením byl I. prefektem alumnátu. Ačkoli není známo, kde působil před příchodem do Lanžhota, v případě následujících působišť je tomu jinak. Zde svého času vykonával také funkci administrátora, když farář Štourač potřeboval zdravotní dovolenou.

Odešel jako farář do Budkova, v r. 1937 pak přešel na stejnou pozici do Radostína nad Oslavou. Svého času pak vykonával funkci děkana velkomeziříčského. Zemřel v působišti ve věku nedožitých 71 let.

JOSEF HLAVÁČ
11.7.1932 – 10.9.1933

Narození: * **8.2.1905, Velké Meziříčí**
Vysvěcení: ○ **5.7.1928, Brno**
Funkce: **farní vikář auxiliaris excurrendo**
Odkud: **Velké Bílovice** – kaplan
Kam: **Velké Bílovice** – kaplan
Úmrtí: † **1.9.1964, Brno**

Rozporuplná osobnost. Na podjáhna byl podle přípisu v matričním záznamu svého narození vysvěcen 3. března 1928.

Přišel z Velkých Bílovic, kde jako kaplan působil od r. 1929. Odtamtud však vyvázán nebyl a sloužil tedy v obou farnostech zároveň. Na otázku, proč tomu tak bylo, si lze odpovědět tak, že zřejmě administrátor lanžhotské farnosti Melichar potřeboval v době farářovy dovolené sám také výpomoc.

V Bílovicích setrval až do konce září 1934. V letech 1936–1938 byl administrátorem v Kněžicích, v letech 1943–1952 byl farářem v Kostelní Myslové.

Po komunistickém puči v únoru 1948 se postupně začal angažovat v prorežimních církevních strukturách, v 50. letech se stal delegátem sjezdů SKD-PIT (Sdružení katolického duchovenstva – Pacem in terris). Svou kolaboraci dotáhl až na pozici člena předsednictva této organizace.

V letech 1952–1963 byl farářem v Třešti u Jihlavy, odkud ještě od r. 1957 excurrendo spravoval farnost Růžená. Jeho poplatnost režimu a kontakty ho nakonec vynesly až do pozice brněnského kanovníka. Dlouho se z ní však neradoval, zemřel počátkem září 1964 v Brně. Dožil se 59 let.

KONRÁD STEFFEL
24.12.1933 – 8.5.1934

Narození: * **29.9.1906**, **Jihlava**
Vysvěcení: ○ **5.7.1930, Brno**
Funkce: **farní vikář auxiliaris**
Odkud: **Břeclav** – kaplan
Kam: **Břeclav** – kaplan
Úmrtí: † **2.3.1999, Benetice**

Na podjáhna byl podle přípisu v matričním záznamu svého narození vysvěcen 15. března 1930.

Kaplanskou službu vykonával v Hodoníně (1930–1931), v Břeclavi (1931–1933 a opět 1934–1936), v Lanžhotě (1933–1934) a v Lednici (1936–1937), kde následně působil jako administrátor (do r. 1940) a farář (do r. 1960).

V letech 1960–1963 byl administrátorem v Litobratřicích, odkud krátce v r. 1963 excurrendo spravoval také sousední Jiřice. R. 1963 se stal farářem v Beneticích, odkud v letech 1986–1991 excurrendo spravoval také Chlum u Třebíče. V letech 1971–1992 byl přibyslavickým děkanem (dnes děkanství třebíčské).

Poté, co jeho farářské působení v r. 1994 skončilo, na benetické faře zůstal na dožití. Zemřel počátkem března 1999 v Beneticích v požehnaném věku 92 let.

ANTONÍN FIALA
1.7.1934 – 22.3.1936

Narození: * **3.6.1904**, **Synalov**
Vysvěcení: ○ **13.6.1928, Brno**
Funkce: **administrátor** + **farní vikář**
Odkud: **Břeclav** – kaplan pro tempore
Kam: *do neznáma*
Úmrtí: † **28.8.1976, Synalov**

O jeho působení toho moc známo není. Na podjáhna byl vysvěcen dle přípisu u matričního záznamu jeho narození 13. dubna 1928.

V letech 1928–1934 byl kaplanem v Brně-Komíně, poté čtvrt roku 1934 místo Konráda Steffela v Břeclavi. Odtud také zamířil do Lanžhota – přišel jako administrátor (tuto funkci vykonával oficiálně do 30. listopadu 1934), odešel jako farní vikář (kaplan). V letech 1961–1972 byl farářem v Domamili a excurrendo administrátorem Martínkova. Důchod trávil v rodném Synalově, kde koncem srpna 1976 ve věku 72 let zemřel.

JOSEF HÜBNER
1.12.1934 – 15.1.1952

Narození: * **16.3.1903**, **Starovičky** (u Hustop.)
Vysvěcení: ○ **6.7.1929, Brno**
Funkce: **farář**
Odkud: **Valtice** – kaplan
Kam: **Brno-Královo Pole** – administrátor
Úmrtí: † **14.4.1990, Křepice** (u Hustopečí)

Počátky působení v Lanžhotě neměl vůbec jednoduché. Chtěl učinit zásadní opravy a přestavby na faře. Proto, zaštítiv se dávným datem konání lidových misií (1912), domluvil konání misií na prosinec 1936, aby se tak s důvodem zvelebení ubytování pro misionáře daly věci do pohybu. Nejnutnější zázemí pro misionáře bylo opraveno, ale peněz neměla nazbyt ani farnost, ani městys.

Až teprve po přechodu fronty v závěru II. světové války (1938–1945), kdy byly fara i kostel značně poničeny po bombardování, se dostalo oběma těmto stavbám řádné péče. Duchovním vrcholem obnovy městysu byly další lidové misie na přelomu dubna a května 1947. Vedle misií se za Hübnerova působení v červenci 1944 konalo hromadné udílení svátosti biřmování, ke které přistoupilo i několik osob z okolních obcí.

Farář Hübner vynikal přátelským a lidským přístupem. 26. srpna 1945 byl od příslušníků ruských bezpečnostních orgánů v Břeclavi přepaden, okraden a do levého boku postřelen. Po nástupu komunistického režimu pak kvůli nevoli ke spolupráci byl funkcionářům stále více trnem v oku. Dorážení StB na jeho osobu vyvrcholilo v lednu 1952, kdy byl donucen opustit lanžhotskou farnost a na dva roky byl ustanoven administrátorem v Brně-Králově Poli. Při odchodu s sebou vzal farní kroniku, aby se „*nedostala do nesprávných rukou*."

V letech 1954–1962 pak byl farářem v Křepicích u Hustopečí. Zůstal tam rovněž na důchod. Zemřel v dubnu 1990 ve věku 87 let. Následně jeho pozůstalí zachráněnou kroniku farnosti Lanžhot vrátili, za což zejména autor této publikace příbuzným velmi vděčí.

JAROSLAV KREJČÍŘ
1.9.1939 – 28.8.1947

Narození: * **29.6.1913**, **Okrouhlá** (u Boskovic)
Vysvěcení: ○ **5.7.1939, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Šaratice** – kaplan
Úmrtí: † **31.12.1990, Stařeč**

Po třech a půl letech po Fialově odchodu získal Lanžhot opět kaplana. Byl jím novokněz Krejčíř, původem z farnosti Benešov na Boskovicku.

V Lanžhotě prožil s farářem Hübnerem celou II. světovou válku včetně všech útrap a starostí, s nimiž se museli, zejména v závěru války při Bratislavsko-brněnské operaci, potýkat.

V srpnu 1947 zamířil jako kaplan do Šaratic. Odtamtud se v listopadu 1949 odebral do kaplanské služby v Blansku. V letech 1953–1989 pak byl farářem ve Starči na Vysočině. Tam také setrval na důchod, který ukončilo jeho úmrtí na Silvestra r. 1990 ve věku 77 let.

ROBERT SÁRA
1.9.1947 – 4.9.1948

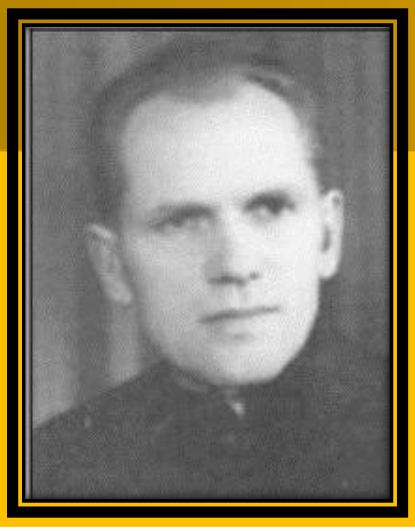
Narození: * **12.8.1921**, **Olbramkostel**
Vysvěcení: ○ **5.7.1947, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: *ze studia (novokněz)*
Kam: **Třebíč** – kaplan
Úmrtí: *neznámé*

Jako bohoslovec byl po tři léta nasazen na pracích v Říši. Neměl tedy vůbec jisté, že je přežije, natož návrat ke studiu teologie. Pán si jej však ke kněžské službě skutečně vybral, a na první zkušenou poslal do Lanžhota.

Po roce odešel jako kaplan do Třebíče, následně také chvíli působil jako kaplan v Osové Bítýšce. R. 1950 emigroval do Rakouska, kde se dal na misionářskou dráhu. Tu od r. 1951 vykonával v Brazílii.

Další Sárův osud není znám.

JOSEF KOTULAN
1.8.1948 – 31.1.1950

Narození: * **16.7.1921, Šlapanice-Bedřichovice**
Vysvěcení: ○ **5.7.1947, Brno**
Funkce: **farní vikář**
Odkud: **Bobrová** – kaplan
Kam: **Pongau** – admin. *(emigrace do Rakouska)*
Úmrtí: † **21.6.2009, Garching** (u Altöttingu, SRN)

Mladý kaplan Kotulan byl založen velmi antikomunisticky. StB na něj vytrvale dorážela, snažila se jej zlomit ať už výhružkami nebo sledováním.

V r. 1949 farnost obdržel z konzistoře pastýřský list Hlas biskupů a ordinářů v hodině velké zkoušky. Komunisty namíchl spolu s farářem tím, že tento zakázaný list veřejně přečetli.

R. 1950 byli děkanátní kněží pozváni na národní výbor do Břeclavi, kde měli přísahat věrnost státu a podepsat kolaborační dokumenty. Ani Kotulan, ani Hübner nedorazili. Při příští kněžské rekolekci přemluvili faráře spolubratři k podpisu. Svého kaplana se pak Hübner snažil přemluvit *doma*, aby (si) nečinil zbytečné problémy. Na úřadě říkal, že nemůže všechno podepsat, jak to stojí. Předseda pravil: „*Buď všechno, nebo nic*.“ Na svou odpověď, že tedy nemůže podepsat, předseda vysvětlil, že tedy bude vrchním nepřítelem národa. Tak mu odpověděl: „*Když mě takhle provokujete, tak vám musím říct, že jsem byl za války v koncentračním táboře a poněvadž tento nynější režim je horší než nacistický, tak budu trpět znovu.*“ Předseda běhal jako zběsilý po kanceláři a pak ho propustil. Ještě tentýž den v noci (31. ledna 1950) sebral nejnutnější věci a uprchl.

V Rakousku nebylo jednoduché se uchytit. Německy však, zejména kvůli svým někdejším zkušenostem, alespoň trochu uměl a v souvislosti se svou inkardinací do vídeňské arcidiecéze se stal administrátorem ve farnosti u sv. Jana v Pongau. Už r. 1951 však odletěl do Brazílie, kde se po sedm let věnoval misionářské činnosti. Ze zdravotních důvodů se r. 1958 vrátil zpět do Pongau.

V r. 1963 byl ustanoven farářem ve Schwendtu (arcidiecéze Salzburg). Po dalších 40 letech obětavé služby odešel na důchod do Německa. Zemřel v červnu 2009 v Garchingu u Altöttingu ve věku nedožitých 88 let.

OTMAR FRANTIŠEK BLATNÝ
8.3. – 6.4.1950

Narození: * **25.9.1914**, **Znojmo-sv. Kříž**
Vysvěcení: ○ **5.7.1938, Brno**
Funkce: **farní vikář pro tempore**
Odkud: *z neznáma*
Kam: **Olomouc-Sv. Kopeček** (AO) – administrátor
Úmrtí: † **4.5.1956,** *místo neznámé*

Podjáhenské svěcení přijal 12. března 1938 a svou následnou kněžskou službu začínal v neklidné době, navíc na velmi neklidném území. Byl spolužákem blahoslaveného Václava Drboly.

Prvním působištěm se mu totiž stala farnost u sv. Václava v Mikulově (od března 1939 území Sudet), kde se jako vikář zdržel až do r. 1946. Následně působil do července 1948 jako administrátor v Jevišovce.

Není známo, odkud do Lanžhota přišel, nicméně stejně se dlouho nezdržel. Už po měsíci od ustanovení byl přeložen, a to rovnou do sousední olomoucké arcidiecéze. Po Akci K se stal diecézním správcem na Svatém Kopečku u Olomouce, kde setrval až do své smrti, která jej zastihla počátkem května 1956 ve věku 41 let. Je pohřben na Městském hřbitově v Prostějově.

FRANTIŠEK KVASNIČKA
16.1.1952 – 30.4.1960

Narození: * **20.3.1917**, **Stará Říše**
Vysvěcení: ○ **5.7.1942, Brno**
Funkce: **administrátor**
Odkud: **Jiřice** – administrátor
Kam: **Blížkovice** – administrátor
Úmrtí: † **29.12.2006, Moravec**

Jako kaplan působil od vysvěcení ve farnost Žďár nad Sázavou-zámek, poté v letech 1944 a 1945 ve Veverské Bítýšce a další rok v Blučině. V 2. polovině r. 1946 se stal administrátorem u sv. Václava v Mikulově; do Lanžhota pak přišel z administrátorské služby v Jiřicích, kde působil od r. 1949.

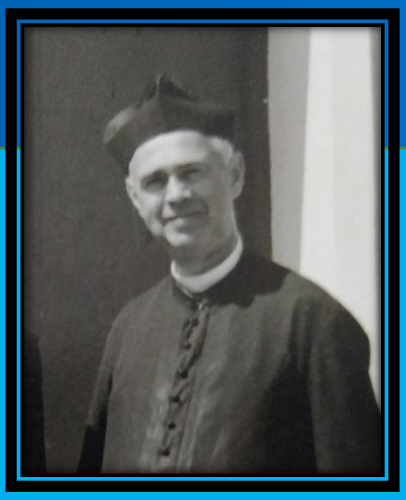
Zde to po vynuceném odchodu předchůdce Hübnera neměl vůbec jednoduché a byl pod permanentním dohledem státních orgánů. Ve své úřední korespondenci prokázal velkou míru úctyhodné trpělivosti, když vyjednával o povolení různých veřejných liturgických obřadů (např. kajících procesí). Ty povoleny buď nebyly anebo byly pouze částečně, a to ještě tak, aby je v podstatě nebylo možné provést (např. zákaz hromadného přechodu státní silnice z důvodu „vytížené dopravy“ a podobné nesmysly).

R. 1954 nechal Kvasnička zhotovit dodnes užívaný vyřezávaný betlém, autorem všech postav a kulis byl staroříšský mistr řezbář Metoděj Florian.

Z Lanžhota byl v dubnu 1960 přeložen do Blížkovic, kde pak také od r. 1980 vykonával funkci děkana vranovského. V r. 2001 odešel do důchodu na domov pro kněze-seniory na Moravci. Koncem prosince r. 2006 tam v požehnaném věku 89 let zemřel.

RNDr. PhMr. METODĚJ SLÁMA

30.4. – 30.9.1960

Narození: * **13.9.1911**, **Černá Hora**
*(bytem **Velký Újezd** u Kojatic)*
Vysvěcení: ○ **5.7.1941, Brno**
Funkce: **administrátor ad interim**
Odkud: **Židlochovice** – farář
Kam: **Horní Věstonice** – administrátor
Úmrtí: † **1982, Boskovice**

Studoval na gymnáziu v Boskovicích, později vystudoval přírodní vědy a farmacii. R. 1940 byl jako bohoslovec IX. prefektem v alumnátu. Jako kaplan působil od ledna 1942 od dubna 1943 v Telči, pak v domovském Velkém Újezdě. Od r. 1945 pak byl administrátorem v Korolupech a excurrendo v Lubnici, poté od r. 1949 farářem v Židlochovicích a excurrendo administrátorem Nosislavi a Hrušovan u Brna, odkud do Lanžhota přišel.

Zde byl ustanoven jako dočasný administrátor, za jeho krátkého působení byl velmi oblíbený mezi dětmi, koncem května se uskutečnilo už předchůdcem Kvasničkou plánované biřmování.

Odešel do Horní Věstonic, odkud excurrendo spravoval Dolní Věstonice a Pernou. Od r. 1963 byl penzionovaným administrátorem. V r. 1982 zemřel na důchodu v Boskovicích, kde byl také pohřben.

FRANTIŠEK STREIT
1.10.1960 – 17.5.1968

Narození: * **5.10.1917**, **Brno-sv. Tomáš**
Vysvěcení: ○ **5.7.1942, Brno**
Funkce: **administrátor**
Odkud: **1.10.1960,** *internace*
Kam: - - -
Úmrtí: † **17.5.1968, Hodonín**

Před příchodem do Lanžhota byl po vysvěcení kaplanem ve Studené u Telče, v letech 1947–1948 a 1949–1955 farním vikářem, poté 1955–1959 administrátorem ve Znojmě u sv. Mikuláše, v letech 1958 a 1959 byl navíc excurrendo administrátorem u sv. Kříže a v letech 1954–1959 spolu s P. Karlem Kočvarou excurrendo administrátorem v Citonicích.

Byl nepohodlným pro tehdejší režim, za maření státního dozoru nad církvemi byl dvakrát vězněn. Poprvé přibližně půl roku na přelomu let 1948 a 1949, podruhé pak čtyři měsíce na přelomu let 1959 a 1960.

Pobyt v internaci se na něm do jisté míry dost podepsal, byť o své minulosti nikdy příliš nehovořil. Byl aktivním kuřákem a trpěl astmatem.

V květnu 1968 onemocněl lalůčkovým zánětem plic. Byl hospitalizován v nemocnici v Hodoníně, avšak záhy zemřel, a to ve věku pouhých 50 let.

JOSEF VALERIÁN
22.5.1968 – 30.4.1976

Narození: * **15.3.1925**, **Zborovice**
Vysvěcení: ○ **5.7.1949, Brno**
Funkce: **administrátor**
Odkud: *pila Boskovice – občanské povolání*
Kam: **Moravec** – administrátor
Úmrtí: † **27.3.2016, Nové Město na Moravě**

Z webu ÚSTR https://www.ustrcr.cz/uvod/odboj-a-perzekuce-krestanu-v-dobe-nacismu-a-komunismu/rimskokatolicka-cirkev/josef-valerian/ *(text aktualizován a drobné nepřesnosti opraveny)*

Narodil se 15. března 1925 ve Zborovicích u Kroměříže v rodině železničního zaměstnance. Měl jednu sestru. Dětství a mládí prožil v Boskovicích, kde navštěvoval také obecnou školu a od roku 1931 studoval na místním reálném gymnáziu. V rodině byl veden k víře a toleranci k lidem jiného vyznání – v Boskovicích se hojně setkával především s Židy. V mládí často vykonával různé brigádnické práce, aby si přivydělal na studia.

Maturoval v roce 1944. Uvažoval o studiu medicíny nebo o kněžství. Nakonec v listopadu 1944 nastoupil do bohosloveckého semináře v Brně. Během studií jej nejvíce formoval rektor semináře a pozdější biskup brněnský Karel Skoupý a prof. Starého zákona P. Josef Koutný. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1949 brněnským biskupem Karlem Skoupým. Později složil z hebrejštiny, Starého i Nového zákona na teologické fakultě v Olomouci státní zkoušky.

Od září 1949 nastoupil jako kaplan do Jaroměřic nad Rokytnou. Na podzim 1949 byla zatčena jeho sestra Olga Valeriánová kvůli pohlednici, kterou jí zaslal její nadřízený z emigrace, a protože odmítla spolupráci s StB, byla odsouzena na 2,5 roku. V Jaroměřicích, Rokytnici a v okolních vesnicích učil P. Valerián na školách náboženství, provozoval s dětmi sborový zpěv, jezdíval sem s nimi na výlety a organizoval pro ně pravidelná setkání na faře.

V Jaroměřicích také prožil v roce 1951 tzv. babické události, které značně ovlivnily jeho další život. Na jaře 1951 jej navštívil P. Jan Bula, kterému jezdíval pomáhat zpovídat a svěřil se mu s informací o přítomnosti Ladislava Malého. P. J. Bula hovořil o Malém jako o spolužákovi, který přišel ze Západu a vede protikomunistickou odbojovou skupinu, do níž zapojil i několik místních mladých

mužů, např. bratry Plichtovy, a má odvést do bezpečí do exilu arcibiskupa Josefa Berana, údajně nedaleko ukrývaného. Děkan Jan Podveský, nadřízený P. Valeriána, P. Bulu i P. Podveského před Malým varoval a zrazoval je od kontaktů s ním. Koncem dubna byl P. Jan Bula po projevení nedůvěry k Malému zatčen a z podobných důvodů zatkla StB i P. V. Drbolu z Babic. Také děkan Podveský a P. Valerián byli navštíveni Malého spojkou, která jim od něj měla předat dopis a zapojit je do jeho činnosti. P. Valerián se ukryl a P. Podveský dopis po rychlém přečtení vrátil.

Dne 18. srpna 1951 byl P. Valerián zatčen a krátce internován v Želivu. Už 27. srpna byl odvezen do vyšetřovací vazby v Jihlavě a tam držen bez soudu dva měsíce. Byl zde psychicky vydírán, bylo mu odpíráno jídlo a spánek. Dne 27. října 1951 jej odvezli zpět do internačního střediska v Želivu a zde drželi osmnáct měsíců v přísné izolaci, pouze výjimečně se mohl setkávat se zde internovanými biskupy Františkem Tomáškem či Karlem Otčenáškem.

Pracovali např. na poli nebo při drobných manuálních pracích v klášteře. Následně byl P. Valerián přeřazen mezi internované řeholníky a potom převezen do střediska s mírnějším režimem v Hájku u Kladna, kde byl s ostatními bohoslovci a kněžími podrobován ideologickým školením s cílem získat je pro působení v řadách prorežimních kolaborujících kněží, což většina odmítla. Z tohoto důvodu nastoupil P. Valerián 21. dubna 1953 k jednotkám PTP a po čtrnáctidenním výcviku v Komárně byl poslán na pracoviště. Postupně vystřídal několik stanovišť: Zvolen, Banská Bystrica, Pezinok, Dubnica nad Váhom, Nováky a Bratislava. Z řad PTP byl propuštěn až v dubnu 1955. Po návratu z vojny pracoval rok na pile v Boskovicích jako dělník.

Po získání státního souhlasu k výkonu duchovní služby nastoupil 15. listopadu 1956 na místo kaplana v Ořechově u Brna. Založil zde dětský sbor a věnoval se mládeži. Proto byl v roce 1961 přemístěn do Jihlavy a odsud kvůli konfliktu s církevním tajemníkem po 9 měsících 15. října 1962 do Tišnova.

Zde byl po měsíci 22. listopadu 1962 zatčen a převezen do vazby do Brna-Bohunic. Dne 21. ledna 1963 byl odsouzen u Krajského soudu v Brně pro podvracení republiky na dva a půl roku odnětí svobody a čtyři roky zákazu kněžského působení. Jako záminka pro odsouzení P. Valeriána posloužily vyšetřovatelům některé jeho výroky a kázání v Jihlavě a Tišnově, kterými údajně *chtěl u věřících vyvolávat nedůvěru a odpor k socialistickému státnímu zřízení*. Trest si odpykával ve Valdicích u Jičína, kde pracoval na brusírně skla. Dne 19. května 1964 byl propuštěn na podmínku. Poté nastoupil jako dělník na pile u Průmyslových staveb v Boskovicích.

Už koncem roku 1967 mohl vypomáhat v duchovní správě P. Janu Dokulilovi ve Svitávce u Boskovic. Nakonec byl 22. května 1968 ustaven administrátorem v Lanžhotě a po osmi letech zdejšího působení přemístěn z politických důvodů k 1. květnu 1976 na Moravec.

Na Moravci se pustil do opravy fary a kostela. Kvůli své horlivosti, práci s mládeží, kázáním a výrokům na pohřbech byl v 70. a 80. letech opakovaně vyšetřován StB. Od října 1994 spravoval také farnost Strážek. Na Moravci i Strážku učil P. Valerián náboženství a navštěvoval nemocné, rovněž vyučoval v 90. letech děti angličtinu. O prázdninách přijížděly do prázdné farní budovy ve Strážku mládež a rodiny z Brněnska a P. Valerián zde organizoval pro děti tábory.

Za jeho působení v Lanžhotě byla výmalba z 90. let 19. století v r. 1969 nahrazena jednodušší a více prosvětlenou, na vítězný oblouk tvořící průčelí presbytáře byl namalován podlužácký ornament v motivu srdcí.

V květnu téhož roku se uskutečnilo biřmování, tak jako jinde zde P. Valerián založil a vedl dětský kytarový sbor, uskutečnila se elektrifikace kostela, v presbytáři byl položen mramor, který je tam dodnes, hlavní oltář byl posunut mírně vpřed. Byl rovněž pořízen provizorní obětní oltář, který také slouží dodnes. Někdejší zahrádka, u níž se kdysi konalo přijímání, byla odstraněna. R. 1975 byl na kněze vysvěcen lanžhotský rodák R. D. Jiří Čekal, který je dnes (2026) farářem v Ratíškovicích. Poslední mši sv. v Lanžhotě, už jako administrátor moravecký, sloužil 11. května 1976.

Na Moravci setrval jako farář až do r. 2015. Zemřel koncem března 2016 v nemocnici v Novém Městě na Moravě. Dožil se 91 let. Za své zásluhy měl titul monsigneura (Mons.).

KAREL HANDLÍŘ
12.5.1976 – 15.9.1979

Narození: * **10.11.1915**, **Kloboučky** (u Bučovic)
Vysvěcení: ○ **5.7.1941, Brno**
Funkce: **administrátor**
Odkud: **12.5.1976, Březí** (u Mikulova)
Kam: - - -
Úmrtí: † **15.9.1979, Valtice**

Jeho rodní bratři Jan a Josef byli rovněž kněžími. Karel, svěcenec r. 1941, působil nejdříve jako kaplan v Budišově u Třebíče. Od r. 1945, kdy zemřel jeho farář Kratochvíl, byl ustanoven administrátorem. R. 1947 odešel na chvíli jako administrátor do Strážku, již roku následujícího se však stal administrátorem v Lechovicích u Znojma.

R. 1960 převzal administraci farnosti Březí u Mikulova. Odtamtud rovněž excurrendo spravoval Bavory a Dobré Pole, v letech 1964–1966 navíc také Dolní Dunajovice. Odtud do Lanžhota v květnu 1976 přišel. Zdejší farnost se mu stala posledním působištěm.

V Lanžhotě zemřel na hody r. 1979 v nemocnici ve Valticích ve věku 64 let, následně byl pohřben v Bučovicích.

VLADIMÍR STEJSKAL

30.11.1979 – 27.7.2003

Narození: * **9.10.1923**, **Šitbořice**
Vysvěcení: ○ **16.4.1950, Brno**
Funkce: **administrátor + farář**
Odkud: **Jaroslavice** (u Znojma) – farář
Kam: **Kuřimská Nová Ves** – penze
Úmrtí: † **25.6.2006, Rajhrad**

Jeho bratranec Josef Stejskal byl rovněž knězem. P. Vladimír byl vysvěcen v dubnu 1950 soukromě v Brně (spolu např. s pozdějším hustopečským děkanem Mons. Václavem Fišerem), následně byl biskup Skoupý donucen odejít do exilu a nově vysvěcení kněží včetně něj putovali k PTP. Po propuštění v r. 1954 byl ustanoven kaplanem v Budišově u Třebíče. Později působil jako kaplan i v samotné Třebíči a ve Vladislavi.

V letech 1958–1964 byl kaplanem ve Velkém Meziříčí, pak odešel na Znojemsko a se stal administrátorem ve Slupu. R. 1965 současně krátce vykonával funkci výpomocného duchovního ve znojemské farnosti u sv. Kříže. Mimo tyto služby byl rovněž excurrendo administrátorem ve Strachoticích a v Jaroslavicích (od r. 1964), kam se r. 1966 odebral jako farář.

V Lanžhotě byl nejprve administrátorem, farářem byl jmenován pravděpodobně až po Revoluci. V letech 1983, 1992 a 1997 proběhlo udílení svátosti biřmování. V r. 1998 nechal na popud biskupství zamalovat ornamenty, což některým farníkům, zvláště pak autorce (Anně Švirgové), doslova zlomilo srdce. Mezi lidmi byl nicméně oblíbený a respektovaný.

Odešel do farnosti Deblín, v níž se stal rektorem filiálního kostela sv. Kunhuty v Kuřimské Nové Vsi. Tuto funkci, již jako pensionovaný, vykonával zhruba tři roky. Když se jeho zdravotní problémy související s věkem rozmohly, byl umístěn do hospicu v Rajhradě, kde koncem června 2006 v zasloužilém věku 82 let zemřel.

Mgr. Ing. PAVEL HOLEŠINSKÝ
1.8.2003 – 31.7.2005

Narození: * **1974**, **Hodonín** *(bytem **Mutěnice**, **Omice**)*
Vysvěcení: ○ **1.7.2001, Brno**
Funkce: **administrátor**
Odkud: **Brno-sv. Jakub** – kaplan
Kam: *sabatický rok*
Úmrtí: - - -

Přišel z kaplanské služby v brněnské farnosti u sv. Jakuba, Lanžhot byl jeho prvním administrátorským působištěm.

Hned po svém příchodu se pustil do velkých oprav a reforem. Fara prodělala kompletní rekonstrukci, u sakristie bylo přistavěno sociální zázemí.

V r. 2004 se uskutečnilo další udílení svátosti biřmování, rovněž se zasloužil o to, že lanžhotský rodák Miroslav Prajka vstoupil do olomouckého semináře.

Z důvodu nemoci požádal po dvou letech v Lanžhotě o uvolnění a zahájil sabatický rok. V r. 2006 byl pak ustanoven administrátorem v Protivanově a excurrendo administrátorem v Knínicích u Boskovic, ale již v dubnu 2007 se rozhodl pro opuštění kněžské služby, kterou ze zdravotních důvodů dlouhodobě nezvládal.

Mgr. FRANTIŠEK JAN PUTNA
1.8.2005 – 31.7.2011

Narození: * **16.6.1959**, **Brno** *(bytem **Moutnice**)*
Vysvěcení: ○ **24.6.2000, Brno**
Funkce: **farář**
Odkud: **Sloup** – kaplan
Kam: **Mutěnice** – farář
Úmrtí: - - -

Působil jako jáhen ve Znojmě a v Archlebově, poté jako kaplan ve Sloupu (od r. 2000) a Vysočanech (excurrendo od r. 2003. Následně se stal farářem v Lanžhotě. Odešel jako farář do Mutěnic, odkud se v září 2023 odebral do farářské služby ve Velkých Pavlovicích.

Jeho šestileté působení se neslo ve znamení pokračování a plánování dalších renovací, farnost také hojně jezdila na poutě.

Vedle příjemných věcí však vyskytly i ty méně příjemné. Když koncem března r. 2009 pronášel na právě sloužené mši svaté homilii, na faru se vloupal mnohonásobný a nechvalně známý zloděj neznámé totožnosti (předtím řádil např. v Podivíně či Moravské Nové Vsi), kde odcizil několik tisíc korun a dalekohled. Farář Putna nalezl jen vylomené dveře a odcizené zmíněné věci. Tragičtěji naštěstí tato neblahá událost nedopadla.

Téhož roku (2009) odstartovala velkolepá oprava střechy kostela, která byla zakončena r. 2012 zpřístupněním věže – otevřením vyhlídky.

Koncem jeho působení, konkrétně v únoru r. 2011, byly po 64 letech ve farnosti uspořádány lidové misie, a poté ještě v červnu téhož roku udílení svátosti biřmování.

ThLic. JOSEF CHYBA
1.8.2011 – 31.7.2017

Narození: * **26.1.1960**, **Brno**
*(bytem **Brno-Královo Pole**)*
Vysvěcení: ○ **28.6.1987, Brno**
Funkce: **farář**
Odkud: **Telč** – farář
Kam: **Břeclav** – farář
Úmrtí: - - -

Otec Chyba působil po svém vysvěcení jako kaplan v Jedovnicích, po r. 1989 v Dyjákovičkách. V letech 1991–1995 byl administrátorem v Blansku, poté ještě 2 roky studoval a působil v Římě (r. 1997 získal teologický licenciát). Ještě téhož roku pak krátce působil jako farář a děkan ve Slavkově u Brna, od r. 1998 pak byl administrátorem kostela sv. Michala v Brně. Po dobu let 1998–2000 byl předsedou Školské rady Biskupského gymnázia v Brně. V červnu 2000 působil krátce jako vicerektor Teologického konviktu (tehdy ještě v Litoměřicích). V letech 2000–2010 byl pak farářem v Dubňanech u Hodonína, následně odešel na necelý rok do Telče.

Po jeho příchodu do Lanžhota byl 9. září 2011 v místním kostele biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem vysvěcen na kněze jáhen Miroslav Prajka, lanžhotský rodák, který měl v Lanžhotě následujícího dne, 10. září 2011, také svou primici. Ten dnes již knězem není, a to od r. 2014.

Za jeho působení se zejména šetřilo a plánovala se generální oprava varhan. K té nakonec došlo až za působení jeho nástupce. Od r. 2014 je P. Chyba děkanem břeclavským, r. 2016 se v Lanžhotě konalo udílení svátosti biřmování (biřmoval P. Roman Kubín).

V srpnu 2017 se odebral jako farář do Břeclavi, kde setrval po tři roky. Od srpna 2020 je farářem ve Velkých Bílovicích a excurrendo administrátorem farnosti Zaječí. Již léta je přes všechny své přesuny členem Diecézní komise pro formaci kněží, pověřeným moderováním přednáškového cyklu formačních setkání kněží a přípravou farářských zkoušek.

Mgr. PAVEL RÖMER
1.8.2017 – 31.12.2021

Narození: * **15.1.1976**, **Brno** *(bytem **Rajhrad**)*
Vysvěcení: ○ **24.6.2006, Brno**
Funkce: **farář + administrátor excurrendo**
Odkud: **Ivančice** – farář
Kam: **Velké Bílovice** – administrátor ad int.
Vyvázán ze služby: **31.12.2021**
Úmrtí: - - -

Byl jáhnem v Pohořelicích. Jako kaplan začínal v Tišnově, následně strávil jako kaplan rok v Hustopečích. Poté se přesunul do kaplanské služby na Vysočinu, od r. 2008 sloužil v Bobrové a od r. 2010 pak ve Zvoli. V r. 2012 se stal farářem v Ivančicích a excurrendo administrátorem Řeznovic, z tohoto působiště do Lanžhota v srpnu 2017 přišel.

V letech 2018–2019 proběhla dlouho připravovaná generální oprava Braunerových varhan, které to po tolika letech užívání bez větších oprav skutečně potřebovaly. Opravu prováděl mladý varhanář Tomáš Jeřábek s pomocníky. R. 2019 rovněž proběhla lektorská formace a pravidelně se konal Filmový klub na faře.

Před Vánoci 2019 zemřel P. Libor Salčák, tehdejší farář ve Velkých Bílovicích a excurrendo administrátor farnosti Zaječí. Z důvodu nedostatku kněží nebylo možno poslat do Velkých Bílovic nového kněze, po urychlených jednání byl nakonec administrátorem ad interim těchto farností ustanoven P. Römer.

Od ledna 2020 byl tedy administrátorem ad interim ve Velkých Bílovicích a excurrendo administrátorem ad interim Zaječí; v Lanžhotě zůstal administrátorem excurrendo in materialibus.

V srpnu téhož roku se vyměnil s děkanem a farářem břeclavským P. Chybou. Ze služby v Lanžhotě byl definitivně vyvázán až závěrem r. 2021. Farářem v Břeclavi je dodnes, rovněž je pověřen duchovní službou ve Věznici Břeclav, od ledna 2024 navíc excurrendo spravuje druhou břeclavskou farnost v Poštorné.

Mgr. ROBERT PRODĚLAL
13.1.2020 – dosud

Narození: * **19.1.1975, Jihlava** *(bytem **Jihlava**)*
Vysvěcení: ○ **27.6.2009, Brno**
Funkce: **administrátor excurrendo**
Odkud: **Tvrdonice** – farář
Kam: - - -
Úmrtí: - - -

Působil jako jáhen v Letovicích, svou primici slavil 4. července 2009 v Přibyslavicích. Po vysvěcení na kněze působil dva roky jako kaplan v Hodoníně a excurrendo administrátor farnosti Lužice u Hodonína. V r. 2011 se přesunul na Znojemsko; byl pár měsíců administrátorem v Žeroticích a excurrendo administrátorem Oleksovic, následně se stal farářem v Pavlicích, odkud excurrendo spravoval farnost Hostim.

V r. 2016 se vrátil na jihovýchod Moravy a byl ustanoven farářem ve Tvrdonicích. V souvislosti s personálními obměnami v břeclavském děkanátu na počátku r. 2020 byl od té doby rovněž ustanoven excurrendo administrátorem Lanžhota.

Za jeho zdejšího působení byla na neobsazené lanžhotské faře v r. 2022 ubytována, nedlouho po napadení Ukrajiny Ruskem, ukrajinská rodina. 20. prosince 2022 byly dvoje dveře ze dvora fary poničeny zlodějem, avšak díky bystrému zásahu jednoho z chlapců Ukrajinců větší škody farnost neutrpěla. Mladík byl za prokázaný hrdinský čin po zásluze odměněn.

Pod dohledem a za přispění spolupracovnic lidové malérečky Marie Švirgové se v r. 2022 na část průčelí presbytáře vrátil zmiňovaný podlužácký ornament, opět v motivu srdcí.

31. srpna 2025 se konalo zatím poslední udílení svátosti biřmování, biřmoval diecézní biskup Pavel Konzbul. V rámci rekonstrukce náměstí byla v letech 2025–2026 provedena sanace kostela na jihozápadní straně kostela přibyl bezbariérový přístup do kostela ve formě nájezdní plošiny.

Mons. ThDr. KAREL JANOUŠEK

17.12.2023 – dosud

Narození: * **27.10.1947, Moutnice** *(bytem **Moutnice**)*
Vysvěcení: ○ **5.7.1986, Ellwangen** *(Západní Německo)*
Funkce: **výpomocný kněz**
Odkud: **Valtice** – farář
Kam: - - -
Úmrtí: - - -

V 80. letech emigroval z ČSSR do Západního Německa, r. 1986 byl v poutním místě Ellwangenu (an der Jagst) vysvěcen na kněze. Předtím působil jako jáhen v Mnichově, následně tam zůstal jako administrátor jedné z farností a současně byl od r. 1987 vedoucím České duchovní služby v Německu.

V r. 1991 byl povolán do Říma, jmenován vicerektorem papežské koleje Nepomucenum pro české bohoslovce, vedle toho byl formálně ustanoven farním vikářem ve Slavkově u Brna. R. 1995 povýšil na funkci rektora. Po skončení v této funkci o tři roky později působil až do r. 2000 jako spirituál domu Casa Concordia (taktéž v Římě).

V r. 2000 byl inkardinován do brněnské diecéze a se stal farním vikářem u sv. Václava v Mikulově, odkud excurrendo spravoval farnosti Dobré Pole a Klentnice, v letech 2008–2010 navíc také Sedlec.

R. 2010 se stal administrátorem u sv. Václava a jako excurrendo dostal na starost druhou mikulovskou farnost – u sv. Jana. Vedle toho byl také v letech 2011–2012 správcem Význačné kolegiátní kapituly u sv. Václava v Mikulově, nicméně tuto funkci už vykonával převážně z Valtic, kam přešel právě v 2. polovině r. 2011.

Až do konce r. 2023 byl tedy farářem ve Valticích a excurrendo administrátorem farností Bulhary a Milovice u Mikulova. Od prosince téhož roku užívá zaslouženého důchodu na volné lanžhotské faře a je ustanoven jako výpomocný kněz v břeclavském děkanátu.

Mons. ThLic. GEJZA VESELÝ

17.12.2023 – dosud

Narození: * **1.5.1941, Bučany**
*(Slovensko, bytem **Řím** + **ČR**)*
Vysvěcení: ○ **14.9.1987, Řím**
Funkce: **výpomocný kněz**
Odkud: **Valtice** – kaplan
Kam: - - -
Úmrtí: - - -

V letech 1992–1995 vykonával funkci vrchního ekonoma v Nepomucenu, r. 1995 se stal vicerektorem této koleje. Tehdy poprvé přišel do bližšího kontaktu s P. Janouškem, s nímž dodnes tvoří nerozlučnou přátelskou dvojici. V letech 1996–2000 byl formálně ustanoven farním vikářem u sv. Jakuba v Brně.

R. 2000 se přesunul do České republiky a byl inkardinován do brněnské diecéze. Nejprve působil od října t.r. jako farní vikář v Třebíči (Jejkov a zámek), odtud se pak v srpnu 2001 přesunul do služby farního vikáře u sv. Václava a také u sv. Jana v Mikulově, navíc jako excurrendo dostal na starost farnosti Bavory a Březí u Mikulova. Všechny tyto služby vykonával až do r. 2011, kdy se spolu s P. Janouškem odebral do Valtic, kde byl opět pro všechny tři nově spravované farnosti ustanoven farním vikářem.

Od prosince 2023 užívá zaslouženého důchodu na volné lanžhotské faře a je ustanoven jako výpomocný kněz v břeclavském děkanátu.

SEZNAM VARHANÍKŮ – ŘEDITELŮ KŮRU

1676 – 1695?	**Jan LEPENIUS**	*bez varhan*
1699 – 1715	**Adam Antonín PINUCH**	*1698 – nové varhany*
1703 – 1722	**Jan VYSOUDIL** (Vysočan)	
1716 – 1723	**Karel Josef Antonín NEUMANN**	
1719 – 1720	**Tomáš Jan BRYCHTA**	
1721	**Ondřej Jan RŮŽIČKA**	
1730 – 1735	**Martin KARK** (Kavka)	
1736 – 1776	**Jakub POMMER**	
1776 – 1826	**Václav ČERMÁK**	
1824 – 1843	**Antonín ČERMÁK**	*1838 – nové varhany (Gesche)*
1843 – 1874	**Antonín KAFKA**	
1874 – 1885	**Bohuslav ROZHON**	
1885 – 1900	**Eduard FOLPRECHT**	*1893 – nové varhany (Brauner)*
1900 – 1915	**Antonín RUMPA**	
1915 – ?	**Antonín JAVORSKÝ**	
1910 – 1949	**František MICHALICA nejst.**	
1949 – 1956	**Ota CIPRYS**	
1956 – 2004	**František MICHALICA st.**	
1987 – 2023	**František MICHALICA ml.** *	
2004	**Emil ČAPKA**	
2018 – dosud	**Markéta ŠULÁKOVÁ**	

2019 – 2026 **Jiří ŠULÁK**

2021 – dosud **Filip BENEŠ**

* ve výslužbě, příležitostně vypomáhá dodnes

Hlavní zdroje:

VERMOUZEK, Rostislav a kol. *Lanžhot – příroda a dějiny*, 1983. Praha: TEPS. ISBN 54-012-83.

KORDIOVSKÝ, Emil a DANIHELKA, Jiří. *Brána do kraje – průvodce obcemi okresu Břeclav*, 1999. Mikulov: Regionální muzeum. ISBN 80-85088-08-8.

MARKOVIČOVÁ, Silvie. *Farní kostel v Lanžhotě a Karl Weinbrenner.* Bakalářská práce, 2013. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. *Vedoucí práce Jiří Kroupa.* Dostupné z: https://is.muni.cz/th/ybw94/bakalarska_prace.pdf

MIKYSKA, Alois. *Galerie kněží brněnské diecéze*, 1977. Brno: Biskupství brněnské.

WOLNY, Gregor Thomas. *Kirchliche Topographie von Mähren II, 2, 1.c. – Brünner Diocese, Kostler Decanat,* 1855. Brno, signatura MZK Brno: BOE950R-A-O.g.28.

NOHÁČ, Jan. *Vlastivěda moravská. Břeclavský okres: Místopis Moravy - II.*, 1911. Brno: Musejní spolek. Reedice: GARN (2011). ISBN 978-80-86347-26-4.

DOSKOČIL, Leoš. *Počátky očkování proti neštovicím v Lanžhotě a působení kněze Jana Bohuňovského*. Jižní Morava, 2021.

VERMOUZEK, Rostislav. *Průkopník očkování proti neštovicím roku 1798 v Lanžhotě (Josef Bohuňovský)*. Vlastivědný věstník moravský 39, 1987.

Kolektiv autorů. *Protocollum Domesticum parochiae Landshutt*. Založil P. Pavel Příhoda, 1838. Ruční záznamy.

Digitalizované matriky ŘKF Lanžhot:
https://www.mza.cz/actapublica/matrika/hledani?typ=obec&search_by_obec=lan%C5%BEhot.

© ŘKF Lanžhot, Filip Beneš, 2023–2026